

Titta Kalaja

Tehdäänpä yhteistyötä!

Musiikki ja kirjavinkkaus kohtaavat

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikki, ylempi AMK

Musiikin tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

23.5.2016

Tekijä Otsikko	Titta Kalaja Tehdäänpä yhteistyötä! Musiikki ja kirjavinkkaus kohtaavat
Sivumäärä Aika	46 sivua + 3 liitettä 23.5.2016
Tutkinto	Musiikki, ylempi AMK
Koulutusohjelma	Musiikin tutkinto-ohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Musiikkipedagogi, ylempi AMK
Ohjaaja	Leena Unkari-Virtanen, MuT Markus Utrio, MuM
<p>Kulttuuriala on tienristeyksessä. Rahoitus työhömmeh ohjautuu yhä enemmän ja enemmän hankkeiden ja projektien kautta. Tämä muuttuva musiikkipedagogien työelämä antaa meille mahdollisuuden etsiä uusia kanavia pedagogiseen työhön. Integratiivisella ajattelulla sekä verkostoitumisen ja yhteistyön kautta saadaan parhaassa tapauksessa aikaan uusia tapoja tehdä ja tuottaa kuntalaisille kulttuuritapahtumia.</p> <p>Tämän opinnäytetyön aiheena on musiikin ja kirjavinkkauksen yhdistäminen eli yhteistyö musiikkioppilaitoksen ja kirjaston kanssa. Kirjavinkkaus on yksi kirjaston pedagoginen tapa saada asiakkaat kiinnostumaan lukemisesta. Siinä kerrotaan kirjasta tavalla, jonka toivotaan herättävän lukijan mielenkiinto kirjaa kohtaan. Kun tähän yhdistetään musiikki, niin tuloksena on monipuolisempi ja kattavampi pedagoginen lähestymistapa.</p> <p>Opinnäytetyöhön on kuvattu neljä erilaista musiikin ja kirjallisuuden yhdistävää tapahtumaa. Venäläinen ilta sisältää nimensä mukaisesti soitettua ja laulettua venäläistä musiikkia höystettynä venäläistyylisellä teetarjoilulla. Musikaali-ilta taas tuo esille tarinan musiikin takaa. Lasten lauantain ohjelmaksi oli lastenkirjan ja lastenlaulujen yhdistäminen musiikin varhaisiin opetuksen keinoihin. Seitsemäsluokkalaisten tarjottiin nuortenkirjojen vinkkauksen lisäksi makupaloja klassisen orkesterimusiikin helmistä.</p> <p>Tarkoitukseni on aivan erityisesti ollut tuottaa kevyen rakenteen tapahtumia eli sellaisia kulttuuritapahtumia, jotka eivät vaadi valtavia etukäteisvalmisteluja tai henkilömäärää. Kehittämistyössäni sain myös selville, että kuntalaisen hyvä kokemus tapahtumasta ei riipu siitä kuka sen tekee ja tuottaa vaan mitä tehdään ja miten se saadaan esille ja näkyväksi.</p> <p>Toivon, että tämän työn kautta pedagogit voivat inspiroitua verkostoitumiseen ja yhteistyöhön yhä enemmän. Hankkeet ja projektit kulkevat rinta rinnan yhdessä tavoitteellisen ja pitkäjänteisen pedagogiikan kanssa.</p>	
Avainsanat	musiikki, musiikkiopisto, kirjasto, kirjavinkkaus, verkostoituminen, yhteistyö

Author Title Number of Pages Date	Titta Kalaja Let's Collaborate! Music and Books Talk Together 46 pages + 3 appendices 23 May 2016
Degree	Master of Music
Degree Programme	Music
Specialisation option	Music Pedagogy
Supervisor	Leena Unkari-Virtanen DMus Markus Utrio, MMus
<p>The field of cultural education is at a crossroads. The funding of our work is increasingly based on development programs and projects. This changing music pedagogy environment gives us an opportunity to look for new ways to work. Through integrative thinking, networking and collaboration, we can find new ways to create and produce cultural events to the public.</p> <p>This research and development project examines the combination of music and book talk – that is, collaboration between a music institute and the library. Book Talk is one of the library's pedagogical methods to inspire their patrons to read. In these events, books are discussed in order to get the public interested in them. When this is combined with music, the result is a more versatile and comprehensive pedagogical approach.</p> <p>This study reports on four events that combine music and literature. The Russian Night featured live performances of Russian music and literature, served with a cup of tea from a samovar. The Musical Night told the stories behind the musicals. The Children's Saturday combined children's books and music, using methods of early childhood music education. The fourth Book Talk introduced the 7th graders to the gems of classical music and literature for young readers.</p> <p>My intention was to produce events that do not require a massive amount of extra work or personnel. During the process, I discovered that the patrons are indifferent to who organizes the event. They only care about what is being done.</p> <p>I hope that my study will inspire pedagogues to network and collaborate even more in the future. Development programs and projects go hand in hand with a long-term cultural pedagogy.</p>	
Keywords	music, music institute, library, book talk, networking, collaboration

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Kehittämistyön luonne, tavoitteet ja menetelmät	4
2.1	Mitä, miksi ja kenelle?	4
2.2	Tavoitteet	7
2.3	Menetelmät	8
2.4	Arviointi ja vaikuttavuus	10
3	Kulttuuriyhteistyötä Kirkkonummen kunnassa vuonna 2016	10
3.1	Tasavertaisten kulttuuripalveluiden turvaaminen	11
3.2	Musiikkiopisto	12
3.3	Kirjastopalvelut	12
3.4	Ajatuksia yhteistyöstä	13
4	Kirjavinkkaus MuVinkKi	14
4.1	Kirjavinkkaus	14
4.2	MuVinkKI – musiikkia ja kirjavinkkausta Kirkkonummella	15
4.2.1	Venäläinen ilta	16
4.2.2	Musikaali-ilta	20
4.2.3	Lasten lauantai	22
4.2.4	Yläkouluikäisten vinkkaus	24
4.3	Yhteenveto	25
5	MuVinkKi -yhteistyökokeilun arviointia ja palautetta	27
5.1	Kehittämistä kokeillen	27
5.2	Suunnitteluprosessista opittua	29
5.3.1	Kunta ja kuntalainen	30
5.3.2	Musiikkiopisto ja oma kehittyminen pedagogina	33
5.3.3	Kirjasto	35
5.4	Yhteistyö ja verkostoituminen	35
5.5	Pedagogin osaaminen ja vastuu omasta osaamisestaan	37
5.6	Katse tulevaisuuteen	39
6	Pohdinta	41
	Lähteet	44

Liitteet

Liite 1. MuVinkki Venäläinen ilta - ohjelma

Liite 2. MuVinkki Musikaali-ilta - ohjelma

Liite 3. MuVinkki Lasten lauantai -mainos

1 Johdanto

Vuosi 2014 oli Kirkkonummen musiikkiopiston musiikkileikkikoulun 40-vuotisjuhlavuosi. Tuotin juhlavuodelle lastenopperan, jossa esiintyi hieman alle sata musiikkiopiston oppilasta ja opettajaa, ja oopperan näki yli 1500 katsojaa. Musiikkiopisto teki läheistä yhteistyötä musiikkiluokan sekä Kirkkonummen kuvataidekoulun kanssa. Huomasin silloin, että yhteistyö on se ”minun juttuni”, se mikä saa minut hehkumaan intoa.

Lukuvuonna 2014 - 2015 pidin Kirkkonummen pääkirjastossa musiikillisia loruja lauluhetkiä. Kaksi kertaa viikossa suunnistin muskariopettajan välinekassin kanssa kirjastoon loruillemaan ja laulelemaan suomeksi ja ruotsiksi. Kiinnitin huomion kirjaston henkilökunnan lämpimään yhteistyöhalukkuuteen ja iloisuuteen. Tuntui kuin olisin ollut yksi heistä, osa ihanaa kirjastoperhettä. Minua tervehdittiin aina lämpimästi saapuessani ja muistettiin huikata ”heipat” lähtiessäni. Tunsin tulleeni kotiin! Joskus kirjaston henkilökunta tuli mukaan musiikkituokioihin, innokkaana heittäytymään uuteen, valmiina tuomaan oman ammattitaitonsa mukaan. Tähän minä ihastuin: lämminhenkistä yhteistyötä fiksurien ihmisten kanssa, tuottamaan kuntalaisille kulttuurinautintoja.

Kirkkonummen kunnan kulttuuripalvelut samoin kuin koko Suomen kulttuuripalvelut ovat mielestäni murroksessa. Päätäjiltä tuleva tieto kertoo karusta tulevaisuudesta – rahaa ei ole enää tulossa myöskään taiteen perusopetukseen niin kuin aikaisemmin (Valtionvarainministeriö 2016). Tämä tarkoittaa sitä, että meidän kulttuurialalla työskentelevien on hyvä verkostoitua, tehdä yhteistyötä koko kulttuurisektorilla eikä vain kaivaa poteroita, jotta voisimme turvata oman pienen osaamisalueemme kunnan sisällä. On myös huomioitava, että hankkeilla ja projektityöllä on mahdollisuus vaikuttaa ja saada tapahtumia aikaan. Yhteistyöllä ja toimintatapojen kehittämisellä on mahdollista myös kehittää ja laajentaa omaa osaamista. (Aminoff, Hänninen, Kämäräinen ja Loiske 2010, 5)

Työni varhaisiän musiikinopettajana on myös tienristeyksessä. Perheet eivät enää sitoudu pitkäjänteiseen musiikkileikkikoulutoimintaan samalla intensiteetillä kuin aikaisemmin. Elämä ja yhteiskunta ovat väistämättä menossa yhä enemmän pintapuolisempaan suuntaan, jossa harrastuksen ja mielenkiinnon kohteet saattavat vaihtua hyvinkin usein. Muskaritunnit, kuten ne olivat kymmenkin vuotta sitten, eivät enää voi olla samanlaisia - lapset käyvät tunneilla epäsäännöllisesti, tarkkaavaisuushäiriöt lapsilla ovat lisääntyneet samoin kuin jopa suoranaiset käytöshäiriöt. Tämä ei enää mahdollista samanlaista pitkäjänteistä tavoitteellista varhaisiän musiikinopetusta kuin ennen, lapsi ei välttämättä käy monen vuoden pituista varhaisiän musiikinopetuksen polkua, vaan on mukana joitakin hetkiä, ehkäpä lukukauden ja vaihtaa sen jälkeen johonkin toiseen harrastukseen. On aika etsiä muitakin vaihtoehtoja vaikuttaa lasten ja nuorten musiikilliseen kehittymiseen eli jalkautua musiikkiopistosta esimerkiksi kirjastoihin, ja sitä kautta tavoittaa entistä useampi lapsi. Voihan jopa olla, että näiden projektitapahtumien seurauksena joku innostuu opiskelemaan musiikkia lisääkin.

Kehittämistyöni on tarkoitettu kaikille, jotka ovat kiinnostuneita yhteistyöstä eri kulttuuri-instanssien välillä. Kehitän tapoja tuoda muuttuvassa yhteiskunnassa kulttuuria kuntalaisille sekä yhteistyömahdollisuuksia kunnan eri kulttuuri-instanssien välillä, esimerkki-instansseina musiikkiopisto ja kirjasto, esimerkkikuntana Kirkkonummi. Kirkkonummen kunnan kirjasto haluaa profiloitua matalan kynnyksen olohuoneeksi kuntalaisille. Kirjasto järjestääkin ihailtavasti poikkeuksellisia ja -tieteellisiä tapahtumia, mutta yhteistyötä musiikkiopiston kanssa voisi mielestäni laajentaa. Tällä hetkellä Kirkkonummen musiikkiopisto vie noin kerran kuukaudessa lukukauden ajan yhden "Musanurkka" -konsertin pääkirjaston keskelle ja kerran lukukaudessa sivukirjastoihin. Lisäksi pari kertaa lukukaudessa on erillinen, kirjaston salissa pidettävä "Porkkala-sarjan" konsertti. Mielestäni musiikillista yhteistyötä voisi kehittää tästä eteenpäinkin, ja mieluiten interaktiivisesti.

Uudistan samalla omaa toiminta-alueeni: suunnittelen musiikillisen kirjavinkkauksen. Musiikillisessa kirjavinkkauksessa esitellään kohderyhmälle sekä kirja

että musiikkia, joka mielestäni on kirjan kanssa yhteensopivaa ja tutustumisen arvoista ja mielenkiintoista. Tarkoituksena on herättää kuulijan mielenkiinto kirjaa ja musiikkia kohtaan.

Näitä vinkkauksia tein kevään 2016 aikana yhteensä 4 kpl, ja jokainen oli tarkoitettu ja kehitetty tietyille joukolle - alle kouluikäiset, yläkouluikäiset (nuorisokirjallisuus), aikuiset (venäläinen kirjallisuus ja musiikki) ja musikaali-ilta kaikille musikaaleista innostuneille. Esiteltävien kirjojen valitsemiseen pyysin apua kirjaston henkilökunnalta, itse suunnittelin musiikillisen puolen. Joissakin vinkkauksissa oli mukana hieman kuvataiteitakin, lavastusta tai tilaisuuteen sopivia makupaloja. Musiikki näissä vinkkauksissa ei mielestäni missään tapauksessa saa rajoittua vain yhteen genreen, toki klassisen musiikin esittely on ehkäpä se tärkein juttu, mutta muutkaan musiikkilajit eivät ole poissuljettuja. Yleisö sai ”biisilistan” mukaansa, jotta voi palautella mieliin kirjat ja musiikit, joita tapahtumassa esiteltiin. Tämän kaltaista musiikillista kirjavinkkausta ja musiikillista kirjan ja musiikin yhteistyötä ei tietääkseni ole toistaiseksi musiikkiopiston ja kirjaston välillä kokeiltu.

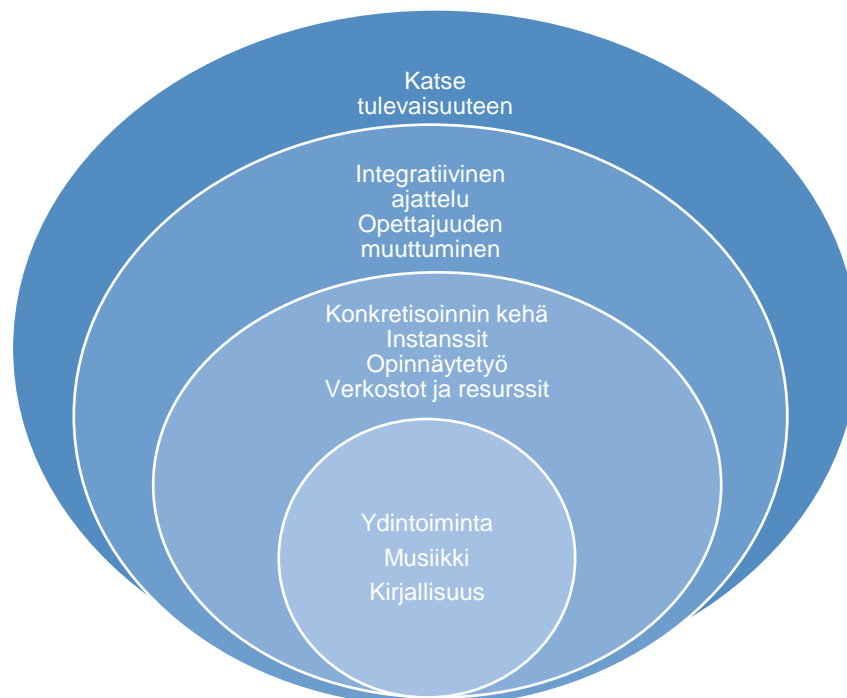
Onko tällaiselle yhteistyölle tarvetta? Kun yhteistyökuvioita kartoitetaan, niin kiinnostus on yleensä aina isoa - ihanaa, kivaa. Mutta mikään ei saisi maksaa mitään, ei saisi tulla kustannuksia. Varsinkin musiikin saralla on niin moninainen harrastelijoiden kerho, jotka silkasta esiintymisen ilosta esiintyvät, opettavat ja ovat käytettävissä, että tällainen virkamies musiikin ammattilainen tuntee hukuvansa joukkoon ja vaativansa liikaa, kun haluaa palkan tekemästään työstä. Onko musiikkiopiston koulutetulla henkilökunnalla tarvetta viedä osaamistaan talon ulkopuolelle? Hieman kärjistäen: Olen koulutettu pedagogi, jonka päämääränä on aikaisemmin ollut tavoitteellisen musiikinopetuksen antaminen – onko tulevaisuus vain projekteja ja lyhyitä yhteistyökuvioita?

2 Kehittämistyön luonne, tavoitteet ja menetelmät

Kehittämistyöni rakentuu omalle ammatilliselleni tarpeelleni luoda uusia ja toimivia kulttuurikäytänteitä eli tapoja luoda kulttuuritapahtumia oman kuntani sisällä. Haluaisin nähdä asian myös niin, että tarve tähän tulee myös kunnan muista instansseista, joissa yhteistyön lisääminen on tullut esille voimakkaasti. Haluan kehittää omaa ammattitaitoani, yhteistyötä ja verkostoitumista kunnan eri instanssien välillä sekä tuottaa uusia kulttuurivirikkeitä ja kulttuurinautintoja kuntalaisille.

2.1 Mitä, miksi ja kenelle?

Kehittämistyöni käsittelee yhteistyötä, verkostoitumista, musiikki- ja kirjastokulttuuria. Haluan tarkastella kulttuurin pedagogista työkenttää - kuinka mahdollistaa mahdollisimman yhdenvertainen musiikki kulttuurin saavutettavuus Kirkonummella? Kuinka voisi kehittää itselleen laajempaa ajattelutapaa, jotta yhteistyön hyödyt olisivat mahdollisimman suuret pedagogille, musiikkiopistolle, kirjastolle ja kuntalaisille?

Kuvio 1. Kehittämisen spiraali.

Kehittämistyössäni pääsen heti oman mukavuusalueeni ulkopuolelle. Olen tähän asti keskittynyt kehittämään varhaisiän musiikinopetuksen käytänteitä oman musiikkiopiston sisällä. Olen musiikkileikkikoulun opettajan virassani tehnyt työtä sen eteen, että oman musiikkiopiston varhaisiän musiikinopetus olisi laadukasta, monipuolista sekä helposti lähestyttävää ja toimivaa niin opettajien kuin asiakkaiden näkökulmasta. Olen työssäni halunnut kehittää yhteistyötä musiikkiopiston sisällä. Tämä on sujunut vaihtelevasti. Meidän musiikinopettajien työ musiikkiopistossa tuntuu olevan loppujen lopuksi melko yksinäistä. Opettajat viettävät eniten aikaa suljetussa tilassa luokahuoneessa oppilaan tai oppilasryhmän kanssa. Kollegiaalinen yhteistyö on olemassa kokousten ja työryhmien sekä kollegiokokousten kautta, mutta musiikkiopiston eri osastojen välillä yhteistyö ei aina toimi. Myös soitinopettajien töiden jakautuminen useiden eri oppilaitosten välillä voi luoda tilanteita, joissa kollegiaalinen yhteistyö on vähäistä opettajan ollessa yhdessä paikassa vain vähän aikaa. On tietysti ymmärrettävää, että kun opettajan työt jakautuvat usean oppilaitoksen välillä, niin eteen tulee yksinkertaisesti aikapula, ei pääse juuri tiettyinä konserttipäivinä tms. paikalle. Esimerkiksi varhaisiän musiikinopettajat kiertävät usein monissa eri toimipisteissä ja päiväkodeissa, joten kollegoiden tapaaminen voi olla vähäistä. On totuttu tekemään töitä tiukasti omien rajojen sisällä, ihan jo käytännön sanelemana. Olen oman työni kautta halunnut rikkoja rajoja varhaisiän musiikinopetuksen ja soitinopetuksen välillä esimerkiksi AMK -lopputyössäni *Jousikaruselli. Matkalla varhaisiän musiikinopetuksesta soitinopetukseen*, jossa kehitin lukukauden kestävän jousisoitinten alkuopetuksen karusellimuodossa yhdessä neljän jousiopettajan kanssa (Kalaja 2008) Olen myös esittänyt musiikkiopiston eri osastojen yhteistyötä konsertteihin. Tästä esimerkkinä vuoden 2014 Kirkkonummen musiikkiopiston lastenooppera *Ruma ankanpoikanen*, jossa esiintyi yhdessä musiikkileikkikoululaisia, soitinopiskelijoita sekä opettajia.

Ajatukseni on, että nyt on hyvä aika laajentaa ”reviiriä” musiikkiopiston ulkopuolelle ihan kunnolla. Me musiikin ammattilaiset, pedagogit, voimme mielestäni näyttää osaamistamme laajemmassakin määrin kuin oppilaskonserteilla. Musiikki- ja kirjastotoiminnan välinen integrointi on mielestäni kokeilemisen arvo-

nen. Ajatuksenahan integraatio ei todellakaan ole uusi, kulttuuri-integraatio on tuttu jo antiikin ajoilta, jossa yhdistettiin musiikkia, kirjallisuutta, kuvataiteita ja tanssia. Integraatiossa liitetään asioita yhteen ja muodostetaan niistä yhtenäisen suurempi kokonaisuus (Ruismäki 1998, teoksessa Puurula 1998, 29–42). Puurulan (1998, 23) mukaan integroidussa taidekasvatuksen opetuksessa taiteiden väliset raja-aidat murtuvat.

Kehittämistyössäni on kaksi osaa:

- 1) musiikin ja kirjavinkkauksen kohtaaminen, jossa suunnittelin ja toteutin hetkessä virtaavan musiikin keinoin tapahtumia kuntalaisille. Näitä musiikillisia kirjavinkkauksia (MuVinkKi) toteutui kevään 2016 aikana neljä kappaletta, yksi musiikkiopiston tiloissa (Musikaali-ilta) ja kolme Kirkkonummen pääkirjastossa (Venäläinen ilta, Lasten lauantai ja yläkouluikäisten vinkkaus). Olen kuvannut MuVinKit luvussa kolme. Venäläinen ilta nauhoitettiin ja linkki löytyy luvusta kolme sekä illan ohjelma liitteestä. Musikaali-illan, Lasten lauantain ja seitsemäsluokkalaisten vinkkauksien ohjelma on kirjallisena.
- 2) kirjallinen osa, jossa on pääpaino on tulevaisuusvisioilla tämänkaltaisen työskentelyn mahdollisuuksista. Tarkastelen näiden yhteistyövinkkausten pohjalta luvussa viisi yhteistyön ja verkostoitumisen mahdollisuuksia nyt ja tulevaisuudessa. Integratiivinen ajattelutapa mahdollistaa toimintatapojen kehittämisen ja uudistamisen ”Ketterän kehittämisen” mallin ja Design-ajattelun tapaan.

Avaan työssäni uuden kanavan tuottaa kulttuurivirikkeitä kuntalaisille murtamalla raja-aitoja musiikkiopiston ja kirjaston välillä. Tämä tapahtuu luomalla musiikillisia tapahtumia, joissa on yhteys kirjallisuuteen. Haluan tehdä yhteistyötä kirjaston kanssa, koska olen itse aina tuntenut kiintymystä kirjoihin, luenut paljon, mutta viime vuosina oma aikapulanani on tehokkaasti vähentänyt tätä harrastustani. Teen projektissani sekä yhteistyötä musiikkiopiston opettajien kanssa että laajennan yhteistyön kohti kirjastoa ja sen henkilökuntaa. Käytännössä tä-

mä tarkoittaa yhteistyöpyyntöä musiikkiopiston opettajille sekä verkostoitumista ja kontaktin hakemista kirjastotoimen suuntaan, ja sen jälkeen musiikki- ja kirjallisuustapahtuman/tapahtumien toteuttamista. Tapahtumat pyritään pitämään pääsääntöisesti kirjaston tiloissa, koska niihin mahtuu enemmän yleisöä. Näin ollen mahdollisimman monella kuntalaisella on mahdollisuus tutustua tähän musiikin ja kirjallisuuden yhdistämiseen. Kirjastolla tarkoitan tässä työssäni Kirkkonummen kirjastoa ja lähinnä pääkirjastoa. Käsité kuntalaiset tarkoittaa tässä kehittämistyössäni kaikenikäisiä Kirkkonummen kunnan asukkaita.

2.2 Tavoitteet

Kehitystyöni tavoitteita voi lähestyä eri osallistujien kannalta (kuvio 2)

	Musiikkiopisto	Kirjasto/ Verkostot	Itse/Pedagogi	Kunta/ kuntalainen
Tavoite	yhteistyö lisänäkyvyys pedagogia	yhteistyö lisäarvo toimintaan	ammattillinen kehittyminen	kulttuuripalveluiden lisääminen
Resurssit	opettaja /opettajat	henkilökunta	kehittämistyö	aika, aktiivisuus
Toiminta	Musiikki, PDSA	kirjaston oma toiminta, PDSA	musiikki ja muu integratiivinen ajattelu, PDSA	osallistuminen
Vaikutukset	lisänäkyvyys tyytyväisyyden lisääntyminen	lisäarvo toimintaan, lisää asiakkaita	ammattillinen kehittyminen verkostot	tyytyväisyys kuntaan lisääntyy, hyvinvointi

Kuvio 2. Tavoitteiden, tekemisen ja toivottujen vaikutusten taulukko.

Omalta kannaltani tavoitteena ovat ammattitaitoni lisääminen ja laajentaminen kehittämällä musiikillisia tapahtumia, jossa kirjallisuus on vahvana osana mukana. Haluan yhdistää musiikin ja kirjallisuuden laadukkaaksi ja houkuttelevaksi tapahtumaksi, jonka tavoittaminen olisi helppoa kuntalaisille.

Kehittämistyöni tavoitteena on myös instituuttien yhteistyön lisääminen niin oman työpaikkani eli musiikkiopiston sisällä kuin kunnan eri instanssien välillä. Oman työpaikkani sisällä haluan vahvistaa opettajien yhteistyötä sekä tarjota sekä varhaisiän musiikinopetuksen että perusopetuksen oppilaille lisää ja vaihtelevia esiintymismahdollisuuksia. Haluan tässä kehittämistyössäni luoda yhteistyömallin, musiikkioppilaitoksen ja kirjaston integraation, joka on kevyt rakenteeltaan ja helposti ja edullisesti toteutettavissa – sellainen kuvio, jonka joku voi halutessaan helposti siirtää omaan kuntaansa, oppilaitokseensa sekä työhönsä.

Tarkoitus on myös tuottaa kuntalaisille eli kunnan sivistyksellisten kulttuuri-instanssien asiakkaille jotakin uutta, helposti lähestyttävää ja tavoitettavaa. Tässä suhteessa yhteistyökuvio esimerkiksi kahden laitoksen välillä mahdollistaa yleisön enemmän tavoitettavuuden kaksinkertaisella markkinoinnilla ja mainonnalla ja tapahtumapaikan sijainnilla, tässä tapauksessa monet näistä tapahtumista pidetään kirjaston tiloissa, jossa on isommat tilat yleisölle kuin musiikkiopistolla – näin mahdollisimman monella on mahdollisuus päästä osalliseksi näistä tapahtumista. Tavoitteeni on saada toteutettua laadukkaita, yhteisöllisiä ja mukavia tapahtumia, jotka lisäävät kuntalaisten hyvinvointia ja kunnan tarjoamia palveluja kuntalaisille.

2.3 Menetelmät

Tämä opinnäytetyö on kehittämistyö. Kehittämistyön tavoitteena on saavuttaa tutkimalla ja tuloksia soveltamalla jotakin uutta (Hakala 2004, 21–23). Haen toimintatapoja yhteistyömallille, jonka avulla voin kehittyä itse ammatissani ja samalla laajentaa osaamisaluettani. Olen varhaisiän musiikinopettaja eli erikoistunut musiikin ryhmäopetukseen lapsille. Mielestäni tämä koulutukseni on aivan

suoraan hyödynnettävissä kaikenikäisille ryhmille tarkoitettuun pedagogiseen tapahtumatuotantoon, kuten kulttuuri-integroituihin konsertteihin.

Kehittämistyöni toiminnallisen osan organisointi sisälsi aikataulutuksen sekä musiikkiopiston että kirjaston sisällä. Prosessin toteutuksen lähtökohdat olivat siis oma ammatillinen tarpeeni laajentaa osaamistani sekä halu yhteistyöhön kirjaston kanssa.

Loin yhteydet ensin musiikkiopiston sisällä kartoittaen yhteistyöhalukkuuden projektiini ja laajensin yhteistyön kirjaston suuntaan. Tässä vaiheessa ideoimme kirjaston henkilökunnan kanssa yhdessä lähtöajatukseni pohjalta kirjallisuuden ja musiikin yhdistävät tapahtumat. Loimme yleismallin, jota voimme käyttää koko tämän projektin ajan tapahtumasuunnittelun apuna. Kartoitimme markkinointisuunnitelman tapahtumille. Koska tapahtumat sijoittuivat laajalle aikavälille, minulla oli jo tapahtumien välillä mahdollisuus arvioida ja tarkistaa toimintamalleja ja tarvittaessa muuttaa niitä saadakseni niistä toimivampia.

Prosessikuvaus

- oma ammatillinen tarve laajentaa osaamistani, halu tehdä yhteistyötä ja toimintamalli musiikkiopiston ja kirjaston väliselle kulttuuritapahtumalle/tapahtumille
- keskustelut musiikkiopiston sisällä, yhteistyöpyyntö kollegalle, alustava suunnitelma tapahtumista
- verkostoituminen, yhteistyöpyyntö kirjaston johtajalle ja henkilökunnalle
- tapahtumien suunnittelu ja toteutus
- kehittämistyön kirjallinen osuus mukana koko prosessin ajan
- tapahtumien arviointi, tulevaisuuden tapahtumien suunnittelua

En yrittänyt saada aikaan kerralla valmista toimintamallia, vaan lopputulos kehittyi ja muuttuikin koko prosessin ajan.

2.4 Arviointi ja vaikuttavuus

Tämän kehittämistyön idea lähti halustani kehittyä pedagogina sekä työyhteisön ja kunnan palveluiden kehittäjänä. Alustavissa yhteydenottoissani kirjastoon päin sain palautteena innostuneisuutta, myös kirjaston henkilökunta johtajasta alkaen tuntee tarvetta kehittää yhteistyötä musiikkiopiston kanssa.

Kulttuurin merkitys tässä yhteiskunnassa on suuri, kaikkea ei voida mitata rahalla ja materiaalisella tuottavuudella, vaan on otettava huomioon kulttuurinen hyvinvointi. Olisiko yhteistyön tuloksena jopa positiivista synergiaa eli kumuloituisiko tämä nyt toteutettava yhteistyöprojekti mahdollisesti jollakin tavalla tulevaisuudessa ja vieläpä positiivisesti?

Arvioimalla toteutettavien tapahtumien prosessia ja vaikuttavuutta saamme tärkeää tietoa, onko prosessi onnistunut vai pitäisikö sitä kehittää (Rajahonka 2013, 14). Mitä ja keitä varten arviointia tehdään? Tämän kehitystyön arviointi palvelee pedagogia, instansseja sekä yleisöä eli kuntalaisia.

Tämän kehittämistyön toiminnallinen ja reflektiivinen osa kulkivat käsi kädessä koko prosessin ajan. Etsin ja arvioin parhaimpia toimintatapoja, joilla saadaan aikaan kaikkia hyödyntäviä kulttuuritapahtumia Kirkkonummella.

3 Kulttuuriyhteistyötä Kirkkonummen kunnassa vuonna 2016

Kirkkonummi on vajaan 40 000 asukkaan kunta Helsingin läheisyydessä. Helsingin ja koko pääkaupunkiseudun palvelut ovat tavoitettavissa helposti. Kunta on kehittynyt nopeasti ja asukasmäärä tuplaantunut parissa kymmenessä vuodessa.

Kirkkonummen kunta mittaa kuntalaisbarometrillä joka toinen vuosi kuntalaisten tyytyväisyyttä kunnan palveluihin. Vuoden 2015 barometrin tuloksista käy ilmi,

että kuntalaiset ovat yleisesti ottaen melko tyytyväisiä Kirkkonummen kuntaan. Yleistyytyväisyys ja arvosana siitä kuinka kunta hoitaa kuntalaisten asioita on barometrissa arvosana-asteikolla 4-10 7.75. Kunnan sivistyspalvelujen osalta kirjastojen ja nuorison harrastusmahdollisuuksien tärkeys on kuntalaisille suuri noin 8.9, mutta tyytyväisyys nuorison harrastusmahdollisuuksiin hieman pienempi 7.55. Kuntalaisten kommentteissa esitetään kirjastoa kohtaamispaikaksi ja kulttuurikeskukseksi ja halutaan tarjontaa monipuolisemmaksi, ja mainitaan erikseen, että esim. musiikkiopisto on ehdottomasti säilytettävä, tilat tulisivat vain olla paremmat ja kunnasta puuttuu konserttisali. (Intervox Research Oy. Kirkkonummen kuntalaisbarometri 2015. 17, 64, 74, 77, 148).

3.1 Tasavertaisten kulttuuripalveluiden turvaaminen

Kirkkonummi on liittynyt vuoden 2016 alusta UNICEFin Lapsiystävällisen kunta toimintamalliin. Tarkoitus on edistää lasten hyvinvoinnin ja oikeuksien toteutumista kunnassa. Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että varataan resursseja lapsille tarkoitettuihin palveluihin, sisältäen kulttuuripalvelut. Kahden vuoden aikana kunnan on osoitettava olevansa tarpeeksi lapsiystävällinen kunta mm. erilaisten projektien kautta. Tällä hetkellä hankkeessa on mukana 13 Suomen kuntaa, joista neljällä on jo Unicefin Lapsiystävällinen kunta - tunnustus (Unicef 2016).

Varhaiskasvatuksen puolella kunta on toteuttamassa kaksivuotista hankesuunnitelmaa ”Taidekasvattajat lapsen kasvun ja oppimisen tukena”, jonka tarkoitus on tuoda päiväkoteihin taidepedagogeja, jotka toisivat mukanaan uudenlaisia keinoja lapsen kehityksen ja kasvun tueksi.

Lisäksi varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen kulttuurin kärkihanke, jossa eri taiteenalojen opetussuunnitelmiin perustuvaa taiteen perusopetusta annettaisiin koulun tiloissa ja kerhotoimintana, toisi toteutuessaan mahdollisuuden kulttuurin tasavertaisempaan saavuttamiseen.

3.2 Musiikkiopisto

Kirkkonummella on toiminut jo vuosikymmenien ajan nuorisoteatteri, kansalaisopisto, kuvataidekoulu sekä musiikkiopisto, näiden lisäksi kolmas sektori toimii ansiokkaasti esimerkiksi tanssitaiteen alueella.

Toisaalta vuoden 2014 aikana toteutettujen YT-neuvottelujen tuloksena tehdyt vähennykset ovat olleet haasteellisia musiikkiopistolle. Musiikkiopisto on joutunut vähentämään opetustuntejaan, ja koska henkilöstömenot kasvavat indeksikorotusten myötä, toimintaa joudutaan leikkaamaan koko ajan. Mitkään hankkeet eivät pysty korvaamaan sitä taiteen perusopetuksen työtä, jota musiikkiopistossa pitkäjänteisesti annetaan.

Kirkkonummen musiikkiopisto on perustettu vuonna 1972. Alussa musiikkiopisto oli yksityinen, mutta parin vuoden kuluttua se kunnallistettiin. Tällä hetkellä Kirkkonummen musiikkiopistossa on 14 viranhaltijaa ja päätoimista opettajaa sekä iso joukko sivutoimisia opettajia. Musiikkiopistossa opiskelee yhteensä noin 700 kirkkonummelaista lasta ja nuorta, joista kolmisen sataa on musiikkileikkikoululaisia. Opetustilana on Kirkkonummen keskustassa Villa Haga –talo, opetusta annetaan myös Veikkolassa, missä opetustilana on koululuokkia. Varhaisiän musiikinopetustoimintaa on myös Sundsbergissa koulun tiloissa sekä päiväkodeissa Kirkkonummen keskustan, Masalan ja Sundsbergin alueella.

Musiikkiopisto näkyy vahvasti kunnan tilaisuuksissa. Musiikkiopiston oppilaat ovat tuttu näky esiintymässä oli kyse sitten päiväkotiyhteistyöstä tai kunnan virallisista juhlista.

3.3 Kirjastopalvelut

Kirjastopalvelut ovat perinteisesti olleet kuntien kulttuuripalvelujen käytetyimpiä palveluita. Esimerkiksi 38 000 asukkaan Kirkkonummen kirjastojen tapahtumissa kävi vuonna 2015 17 193 henkilöä (Kirkkonummen kirjaston toimintakerto-

mus 2015). Kirjastopalvelut ovat lakisääteisiä, ja kirjasto- ja tietopalvelujen järjestäminen on kuntien vastuulla (Kirjastolaki 904/1998). Suomen jokaisesta kunnasta löytyykin kirjasto.

Monessa kunnassa, kuten Kirkkonummella, kirjastosta on muotoutunut ”kuntalaisen olohuone”, jonka funktio on monessa erilaisessa toiminnassa, ei pelkästään kirjojen ja nuottien lainaamisessa.

Kirkkonummen kirjasto käsittää kolme fyysistä kirjastorakennusta keskustassa, Masalassa ja Veikkolassa. Lisäksi kirjastolla on kirjastoauto, joka kiertää kunnan alueella. Kirkkonummen kirjasto on perustettu vuonna 1861. Tällä hetkellä kirjastossa on henkilökuntaa 27 ja kirjoja ja levyjä 195 666 kpl. Vuonna 2015 lainauksia oli 736 289 eli 19,11 lainaa jokaista kirkkonummelaista kohti. Koko Suomen lainausmäärä oli vuonna 2015 keskimäärin 16,76, joten Kirkkonummen kirjastoa voidaan pitää hyvinkin suosittuna (Kirkkonummen kirjaston toimintakertomus2015.)

Kirjasto on halunnut profiloitua matalan kynnyksen kohtaamispaikaksi kuntalaisille. Perinteisen kirjastotoiminnan eli kirjojen lainaamisen lisäksi kirjasto järjestää esim. tapahtumaa senioreille, tansseja, karaokea, kirjailijavierailuja jne.

Vuonna 2015 kirkkonummen kunnanvaltuusto hyväksyi pääkirjaston laajentamissuunnitelman, jonka myötä pääkirjaston pinta-ala suurenee kolmella sadalla hyötyneliöllä. Pääkirjaston saneerauksen myötä musiikkiopiston musiikkileikkikoulu saa opetustilan kirjastosta ja lisäksi sinne ollaan suunnittelemassa salia, johon mahtuu 150 hengen yleisö. Tämä kaikki tarkoittaa sitä, että yhteisten tilojen myötä yhteistyö musiikkiopiston ja kirjaston välillä tulee entistä helpommaksi.

3.4 Ajatuksia yhteistyöstä

Yhteistyö on aina kuulostanut korviini helposti toteutettavalta asialta, mutta tarkemmin tarkasteltuani ja yhteistyötoiveiden esittämisen jälkeen olen huomannut

nut, että ei se niin yksinkertaista olekaan. Aja kiireinen henki luo omat paineensa jokaiselle työntekijälle ja instanssille. Jos yhteistyökuvioita ei pääse suunnittelemaan tarpeeksi ajoissa esimerkiksi yhteisten palaverien kautta, niin yksinkertaisesti ajan- ja resurssien puute karkottaa enimmät yhteistyökuviot. Työvuoden suunnittelu on esimerkiksi musiikkiopistossa tehty jo heti lukuvuoden alussa tai mahdollisesti jo edellisen lukuvuoden lopulla. Opetustuntien määrä halutaan pitää mahdollisimman suurena, mikä taas aiheuttaa sen, että resursseja ei ole projektityöhön paitsi jos se on suunniteltu todella ajoissa.

4 Kirjavinkkaus MuVinkKi

Tämä luku esittelee MuVinkKi -tapahtumat eli musiikin ja kirjavinkkauksen yhdistämisen. Käsittelen siis tässä työssäni kirjastopalveluiden yhtä pedagogista muotoa – kirjavinkkausta. Olen valinnut kirjavinkkauksen yhteistyömuodoksi, koska sillä voi tavoittaa eri-ikäisiä ihmisiä ja sen tarkoitus on saada ihmiselle yhteys kirjallisuuteen.

4.1 Kirjavinkkaus

Kirjavinkkaus tarkoittaa kirjasta kertomista niin että se herättää mielenkiinnon lukea kirja. Kirjavinkkaus (engl. book talk, ruots. bokprat) ei ole kirjan referoimisesta, kirja-arvostelua tai analyysia kirjan juonesta, vaan joidenkin kirjan kohtausien esiin tuomista niin, että kuulija haluaa ottaa itse kirjasta selvää, lukea sen. Kirjavinkkauksen tarkoitus on myös yleisesti edistää ja ylläpitää lukuharrastusta. Suomeen kirjavinkkaus on tullut 1990-luvulla Ruotsista ja levinnyt ensin suomenruotsalaisten kirjastojen kautta. Ruotsiin taas kirjavinkkaus saapui Yhdysvalloista 1970-luvulla.

Kirjavinkkausta tehdään lähinnä kirjastoissa, joissa kirjastovirkailijat vinkkaavat kirjoja eri-ikäisille koululaisille. Kirjastoissa tehdäänkin yhteistyötä peruskoulujen ja lukioden kanssa. Äidinkielen opettajat tuovat oppilaita kirjastoon vinkkaus-

tuokioihin. Näin kirjasto saa edistettyä lukuharrastuksen yleisyyttä ja tilaisuuden esitellä kirjaston valikoimaa ja toimintaa. Aikuisille tarkoitettut kirjavinkkaukset ovat myös yleistymässä. Kirjavinkkaus on yleistä kirjaston toimintaa Suomessa.

Periaatteessa kirjavinkkausta voidaan tehdä missä vaan, ja vinkata voi kuka vaan. Pääasia on aina, että vinkataan kirjaa, josta itse pitää eli MäTy-periaatteella (mä tykkään). (Mäkelä 2010)

Kirjavinkkauksessa ei koskaan saa paljastaa kirjan loppuratkaisua, eikä vinkkaaja saa vinkata kirjaa, jota itse ei ole lukenut. Kirjavinkkaukset ovat aina teki-jänsä näköisiä, kukin vinkkaaja vinkkaa omalla tavallaan ja persoonallaan.

4.2 MuVinkKI – musiikkia ja kirjavinkkausta Kirkkonummella

Kirjavinkkauksesta innostuneena otin selvää, kuinka sitä voisi soveltaa musiikkiin. Kävikin ilmi, että monissa kirjastoissa vinkataan kirjojen lisäksi myös musiikkia. Mielestäni musiikki- ja kirjavinkkauksen yhdistelmä on taiteen soveltavaa käyttöä parhaimmillaan.

Musiikin ja vinkkauksen yhdistäminen

Kuten jo totesin, olen valinnut tämän lopputyön yhteiskumppaniksi kirjaston ja nimenomaan kirjavinkkaukset sekä oman kiinnostukseni kohteen mukaan että siksi, koska kirjavinkkauksilla tavoittaa kerralla paljon ihmisiä ja se on huokea ja kevyesti toteutettavissa oleva yhteistyötapa kunnan sisällä.

Kirkkonummen kirjasto tekee vuodessa noin 440 erilaista kirjavinkkausta tavoit-taen satoja 7-18 -vuotiaita kunnan nuoria asukkaita sekä myös iäkkäämpiä kun-talaisia. Lisäksi Kirkkonummen kirjasto on mielestäni monipuolinen ja rohkeasti trendejä seuraava instanssi, jonka henkilökunnan kanssa minun on ollut helppo aikaisemminkin tehdä yhteistyötä. Kirjastolla on valmiit markkinointikanavat ja vakituista henkilökuntaa edistämässä markkinointia.

Musiikkivinkkauksia on Suomen kirjastoissa jonkin verran tehty. Tällöin esimerkiksi kirjaston musiikkiosaston hoitaja on vinkannut asiakkaille jotakin tiettyä tallennetta, esiintyjää tai säveltäjää. Musiikkivinkkaus toimii samalla periaatteella kuin kirjavinkkaus eli esitellään teos ja herätellään mielenkiinto sitä kohtaan.

Kirjallisuuden ja musiikin yhdistäminen ei ole ainakaan asiaa tutkiessani ollut yleistä, jos sitä on edes kokeiltukaan. Joka tapauksessa koen kirjallisuuden ja musiikin yhdistämisen luontevaksi tavaksi edesauttaa kulttuurin näkyvyyttä. Toeutustapoja voi olla useita. Voidaan vinkata jokin tietty tai tietynaiheinen kirja tai kirjoja, ja etsiä tunnelmaan sopivaa musiikkia esimerkiksi tallenteilta. Voidaan myös vinkata kirjaa tai kirjoja elävän musiikin kera. Vinkkaukset voivat olla nk. tasa-arvoisia, jolloin kirjallisuuden ja musiikin esittely ovat yhtä paljon esillä tai vinkkaus voi painottua jompaankumpaan lajiin enemmän. Mukana voi olla myös kuvataiteita, näyttämöllistä esillepanoa, tanssia tai draamaa.

Olin alun perin suunnitellut pitäväni vinkkaustapahtumia, jotka olisivat perinteisempiä: kirjastovirkailija kertoo kirjoista ja minä olen valinnut niihin sopivat musiikin. Yleisöksi olin ajatellut ”täsmäryhmiä”, tietyn ikäiset tulevat kuuntelemaan tiettyä tapahtumaa. Loppujen lopuksi tällaisia perinteisiä vinkkauksia tuli vain yksi kappale – nuortenkirjavinkkaus. Muut vinkkaukset kasvoivat jo suunnitteluvaiheessa konserteiksi (Venäläinen ilta ja Musikaali-ilta) ja kulttuuritapahtuman osaksi (Lasten lauantai). Aloite Lasten lauantai- tapahtumaan osallistumisesta tuli kirjaston puolelta, minkä koin merkkinä siitä, että yhteistyö on haluttua.

4.2.1 Venäläinen ilta

Venäläinen ilta oli ensimmäinen yhteistyötapahtuma. Suunnittelin yhdessä laulunopettaja Annukka Aholan kanssa konsertin, jossa esiintyi musiikkiopiston oppilaita, ja venäjänkieliset ja venäjänkielisen kirjallisuuden vinkkaukset teki kirjaston henkilökuntaan kuuluva kirjastonhoitaja, joka on venäläinen. Olemme yhdessä valinneet vinkattaviksi kirjoiksi lastenkirjoja, venäläistä nykykirjallisuutta

sekä Boris Pasternakin runoja teoksesta Tohtori Zivago, joita kirjastonhoitaja konsertin sopivissa kohdissa vinkkaa.

Valitsimme aiheeksi venäläisen musiikin ja venäläisen kirjallisuuden sen kiinnostavuuden, yleisöystävällisyyden sekä myös sen takia, että tänä vuonna 2016 tulee kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun Neuvostoliitto palautti Porkkalan takaisin Suomelle. Suomi menetti toisen maailmansodan jälkeen Porkkalan alueen Venäjälle. Porkkalan aluehan on iso osa Kirkkonummen kuntaa ja Kirkkonummen kunnan asukkaista on noin 3-4 % venäjänkielisiä.

Konsertin esiintyjät olivat musiikkiopiston oppilaita nuorimmista noin seitsemänvuotiaista soitinvalmennuslaisista klassisen laulun vanhempiin opiskelijoihin. Konserttimme oli lähinnä laulajien konsertti, koska se oli myös osa isompaa laulajien konserttikokonaisuutta – ”Muksusta mestariksi” – konserttisarjaa, jossa esiintyvät laulajat eskari-ikäisistä alkaen. Halusimme tällä isolla oppilaiden ikäskaalalla tuoda esiin musiikkiopiston monipuolisuutta. Kappalevalintamme heijastivat tiettyä slaavilaista kaihoa, mutta myös riehakasta iloa. Halusimme esittää musiikkia myös harmonikalla ja balalaikalla soitettuna. Tahdoimme tehdä tästä konsertista lämminhenkisen ja helposti lähestyttävän tapahtuman, jonne kaikenikäiset kirkkonummelaiset tuntisivat olevansa tervetulleita vierailemaan. Konsertin paikkana oli pääkirjaston Porkkala-sali, jonne mahtuu noin 60 ihmistä. Somistimme tilaa ja loimme tunnelmaa venäläistyylisillä kankailla ja huiveilla sekä tarjoilimme tilaisuudessa teetä sekä venäläistyylisiä vadelmapullia ja keksejä. Markkinoinnista vastasi suurimmaksi osaksi kirjasto, jonka tiedotuksesta vastaava kirjastonhoitaja teki paikallisiin sanomalehtiin tapahtumasta kertovan jutun. Lisäksi tapahtumaa mainostettiin kirjaston sekä musiikkiopiston nettisivuilla, ja jaettiin julisteita kunnan toimipisteisiin.

Toteutus

Venäläinen ilta oli menestys! Kirjaston Porkkala-saliin, joka on suunniteltu noin 60 henkilölle, ahtautui yhteensä noin 80 kuulijaa ja esiintyjää. Aloitimme illan pienempien soitinvalmennuslaisten esityksillä ja jatkoimme kohti mestarilaulajia.

Yleisö eli vahvasti mukana kaihoisissa lauluissa. Valitettavasti balalaikka- ja harmonikkaesitykset jäivät pois ohjelmasta ja osa muistakin esiintyjistä sairastui, mutta saimme iltaan erittäin lämpimän ja korkeatasoisen ohjelman. Teemanä venäläisyys tuntui olevan hyvin vastaanotettu ja yleisö jonotti väliajalla kuu-
liaisesti jonossa samovaarin lämmittäessä teevettä. Myös illan teeman mukaiset venäläistyyliset vadelmapullat, jotka olin leiponut, hupenivat tasaiseen tahtiin, niin nopeasti, etten edes kuvaa ehtinyt niistä ottaa.

Olimme valinneet yhdessä kirjastonhoitaja Nina Serowin kanssa vinkattavaksi Eduard Uspenskin kirjoittaman lastenkirjan *Krokotiili Gena ja hänen ystävänsä*. Kun Serow oli lukenut valitsemansa kohdan kirjasta, kajauttivat yhtyelaulajat *Krokotiili Genan syntymäpäivälaulun*. Viktor Dragunskin kirjasta *Denisin seikkailuja* Serow luki hauskan pätkän suomeksi, jotta mukana olevat pienetkin saisivat vinkkausta osakseen. Tähän yhteyteen olimme valinneet musiikiksi Grigori Ponomarenkon laulun *Huopikkaat*, joka Suomessa tuli tunnetuksi Taljanka-yhtyeen esittämänä. Haikeaa slaavilaisuutta edustivat *Valkoakaasiat* ja *Somewhere my love*, joka on laulu elokuvasta *Tohtori Zivago*, joka taas perustuu Boris Pasternakin samannimiseen romaaniin. Tästä romaanista Serow luki valittuja runoja, kuten esimerkiksi ”*Hamletin* alkuperäiskielellä. Illan aikana saimme myös kuulla S. Rahmaninovin *Preludin* pianolle. Ilta päättyi yhteislauluun *Oi niitä aikoja*. Tämän kappaleen on säveltänyt Boris Fomin ja suomenkieliset sanat on tehnyt Reino Bäckman. Kappale oli vuonna 1968 suuri listahitti sekä maailmalla että Suomessa ja suosio on jatkunut tähän päivään. Tämän yhteislaulun aikana minulla oli tilaisuus tarkkailla yleisöä ja illan esiintyjä. Huomasin, että kaikki lauloivat sydämellään, aivan pienimmistä esiintyjistä iäkkäimpiin yleisössä olijoihin. Tunnelma yhteislaulun aikana oli herkkä ja innostunut samaan aikaan.

Yleisöä varten oli kirjoitettu ohjelma, jossa oli esitettävien kappaleiden lisäksi hieman taustatietoa kappaleista sekä esittelyssä olevat kirjat. Kirjat olivat myös esillä konserttitilassa. Valitettavasti en ehtinyt kovinkaan paljon katsoa, kuinka paljon yleisö niihin tutustui, mutta uskon näin kuitenkin käyneen.

Tarkoitukseni oli haastatella joitakin yleisössä olevia konsertin jälkeen ja kysyä heiltä mm. kuinka he olivat kuulleet tapahtumasta ja mitä he pitivät tästä kirjan ja musiikin konseptista. Kävikin niin, että konsertin jälkeen jouduimme toisen konsertin suunnittelijan kanssa niin moninaisen ja suuren kiitosten ryöpyn alle, että haastattelujen tekeminen oli täysin mahdotonta. Sain kuitenkin satunnaisesti kysytyä muutamia kysymyksiä yleisössä olleilta. Vastaajista suurin osa oli lukenut tapahtumastamme paikallislehdessä, osa taas oli ollut vain käymässä kirjastossa ja sattumoisin huomannut tapahtuman. Nopeasti haastattelemani ihmiset kiittivät konseptiamme ja mainitsivat erikseen viehättävän ja lämpimän tunnelman, musiikin ja kirjan yhdessä esittämisen sekä venäläishenkisen tarjoilun. Tapaamani vanhempi venäläinen nainen kertoi, että hän muistaa nuoruudestaan Venäjältä samantyylliset kirjan ja musiikin illat, joissa ´tarjoiltiin sekä hengen että ruumiin ravintoa´. Sain seuraavana päivänä itse tehdyn kortin, jossa puolituttuni kiitti ´loistoporukkaa ja - ohjelmaa´. Venäläisen illan nauhoitus löytyy tästä [Linkki venäläiseen iltaan](#) ja ohjelma liitteestä (liite 3).

Kuvio 3. Venäläisen illan tarjoiluja.

Kuvio 4. Venäläisen illan tunnelmaa

4.2.2 Musikaali-ilta

Seuraava vinkkauskonserttimme käsitteli musikaalisävelmiä. Konsertti oli myös osa samaa ”Muksusta mestariksi” – laulusarjaa, jota toteutamme yhdessä Annukka Aholan kanssa. Tällä kertaa konserttipaikkana oli musiikkiopiston sali, jonka seiniä olimme koristaneet esitettävien musikaalien julisteilla. Olimme valinneet kappaleita kahdeksasta musikaalista (*The Sound of Music*, *Show Boat*, *Kaunotar ja Hirviö*, *Oopperan kummitus*, *Evita*, *Chess*, *West Side Story* ja *Viulunsoittaja katolla*), ja näitä lauloivat musiikkiopiston laulajat iältään eskarilaisista kypsään keski-ikään.

Konsertin aikana kerroimme kustakin musikaalista kiinnostavia anekdootteja. Olimme myös kirjoittaneet konsertin ohjelmaan pieniä tiedonmurusia musikaaleista ja niiden tekijöistä (Liite 2). Mukana konsertissa oli myös kaksi yhteislaulua, koska koimme Venäläisen illan innoittamana, että yhteislaulujen avulla saamme yhteishengen ja tunnelman korkealle. Yhteislaulut olivat musikaalista *Viulunsoittaja katolla*: *Rikas mies jos oisin* ja *Nousee päivä, laskee päivä*.

Lainasimme kirjastosta esitettävien musiikkikappaleiden musikaalit dvd-tallenteina, nuottikirjoina sekä cd-levyinä ja laitoimme esiin konserttitilaan. Konsertin jälkeen osa yleisöstä halusi ottaa mukaansa nuottikirjoja ja dvd-levyjä, mitä pidän hyvänä osoituksena siitä, että onnistuimme herättämään kuulijan mielenkiinnon näitä tarinoita ja musiikkia kohtaan.

Miksi musikaali-ilta? Toki monista musikaaleista on myös kirjoitettu kirja tai ne voivat perustua johonkin kirjaan, mutta perimmäinen syy tähän iltaan oli se, että halusimme tuoda yleisölle iloisuutta ja positiivisuutta musikaalien kautta. Musikaalithan harvoin herättävät suurempia negaatioita, päinvastoin! Halusimme esittää erilaisista musikaaleista konsertin, jonka mukana tulee myös kirjoitettua tietoa. Jospa tästä konsertista joku saisi musikaalikärpäsen pureman!

Kuvio 5. Eläytymistä *West Side Storyn* maailmaan Musikaali-illassa
– *I Feel Pretty!*

4.2.3 Lasten lauantai

Perheen pienimmille ja heidän vanhemmilleen tarkoitettu vinkkaus pidettiin huh-tikuussa kirjaston Lasten lauantai -tapahtumassa. Tämä Lasten lauantai -tapahtuma on Kirkkonummen kirjaston vuotuinen lastentapahtuma, jossa esitel-lään kirjaston toimintaa lapsille suunnattuna. Kirjaston henkilökunta esittelee lastenkirjoja ja kirjaston lastenosastoa. Mukana on myös kunnan nuorisopalve-luiden edustaja, kolmas sektori eli yhdistyksiä, kuten esimerkiksi Kirkkonummen Martat sekä lastenmusiikkiyhtye esiintymässä.

Kerroin lastenosastolla kolmen tunnin ajan satuja tai oikeammin sadunpätkiä ja suunnitelma oli, että mukana olisi musiikkiopiston nuoria soittajia. Valitettavasti tämä nuorten musiikkiopistolaisten mukana olo jäi toteutumatta sairastumisien vuoksi. Olisi ollut mukava seurata pienten kuulijoiden reaktioita elävään musiik-kiin, jota soittaa myös melko pieni musiikkiopistolainen.

Mukanani oli korillinen musiikkileikkikoulun rytmi- ja melodiasoittimia, joita kuuli-jana olevat lapset saivat vapaasti ottaa käyttöönsä. Tässä tarkoituksena oli ot-taa pienet kuulijat sadun maailmaan mukaan tekemään itse musiikkia, joka ku-vastaisi kuultavaa satua.

Tämänkertainen musiikillinen kirjavinkkaukseni oli tarkoitus olla sekä suomen-että ruotsinkielinen aina vuorollaan. Ajattelin toteuttavani sen niin, että yksi sa-tukirja on suomenkielinen, suomenkielisellä laulumusiikilla ja yksi kirja ruotsin-kielinen, ruotsiksi laulettuna. Kävikin niin, että yhtään puhtaasti ruotsinkielistä vinkkausta en voinut tehdä, koska yleisö ei kertaakaan koostunut pelkästään ruotsinkielisistä. Sen sijaan pari kertaa vinkkasin suomeksi ja ruotsiksi samaan aikaan.

Olin valinnut kirjastonhoitajan kanssa sadun suomeksi ja yhden ruotsiksi (Sam McBratney: *Arvaa, kuinka paljon sinua rakastan/Gissa hur mycket jag tycker om dej*). Näihin satuihin suunnittelin musiikin, joka oli osaksi musiikkiopiston nuori-en soittajien esittämää, osaksi yleisön eli kuuntelijoiden tuottamaa esille laitta-

millani rytmisoittimilla. Elävöitin satua lisäämällä mukaan tuttuja, kirjaan sopivia muskarilauluja. Nämä sadut kertovat pupuperheestä, joten oli luontaista ottaa mukaan pupulauluja (*Tässä pikku pupu on, Jäniksellä pitkät korvat, Pupu meni metsään..*)

Yksi esitykseni osa oli laulaa satukirja *Lohikäärme ja seitsemän prinsessaa*. Tähän satuun on tehnyt sanat ja musiikin Mikko Perkoila. Idea tämän sadun laulamissa on se, että satu on kirjoitettu runomuotoon ja juuri niillä sanoilla laulu lauletaan. Tämän sadun upean kuvituksen on tehnyt Leena Lumme. Olin askarrellut kirjasta A3 kokoisen ison satukirjan, jotta kuvitus varmasti näkyisi yleisölle. Kerroin aluksi yleisölle, että satu kertoo lohikäärmeestä ja prinsessoista, ja aina kun he kuulisivat nuo sanat, niin heidän tulisi soittaa rytmisoitinta, jonka ovat itselleen ottaneet. Yleisö ottikin tehtävän vakavasti ja kuunteli tarkasti, milloin tulisi soittaa.

Tämä lasten lauantain vinkkaustapahtuma muistutti toteutukseltaan tavallista perhemuskaria, jossa vanhemmat käyvät musisoimassa yhdessä noin 1-3 – vuotiaan lapsen kanssa. Olin ohjaajana lauluille, soitolle ja leikille.

Kuvio 6. Lasten lauantain lastenkirjavinkkaus pääkirjastossa.

4.2.4 Yläkouluikäisten vinkkaus

Kuinka saada klassinen musiikki yhdistettyä nuorisokirjallisuuteen? Tämä nuorisokirjallisuuden vinkkaus oli neliosaisen vinkkaussarjan ”perinteisempi” muoto. Mukana oli kirjastonhoitaja, joka vinkkasi nuorisokirjoja seitsemäsluokkalaisille ja minä, musiikkipedagogi, joka halusin maustaa kirjoja ripauksella klassista musiikkia tarkoituksena herättää edes jonkinlaista mielenkiintoa esitettävää musiikkia kohtaan.

Olin saanut kirjavinkkauslistan kirjastonhoitajalta jo aikaisemmin, joten olin tutustunut kirjoihin ja miettinyt, mihin teoksiin voisin mahdollisesti musiikkia esitellä. Tein itselleni tietokoneelle musiikkilistan kappaleista, joita haluaisin soittaa näille nuorille. Valitsin musiikin erilaisin perustein jokaiseen kirjaan – joskus musiikki oli kirjan tunnelmaan valittu, toisen kerran yhteydeksi riitti vaikkapa vain yhteinen nimi. Tässä vinkkauksessa ei siis ollut mukana elävää musiikkia, vaan musiikki oli äänitemuodossa. Valitsin mukaan kuuluisimpia klassisia kappaleita, koska ajattelin että nuoriso on mahdollisesti joskus voinut kuulla kyseisiä kappaleita, muistavat niitä ja näin uudelleen kuunneltuna jäisivät vahvasti mieleen. Halusin myös tuoda esiin klassisen musiikin ”helppouden”, se ei välttämättä vaadi konserttitilaa tai täysin rauhallista tilaa ollakseen kuunneltavissa. Klassisesta musiikista voi nauttia myös vain hetken verran, koko isoa teosta ei tarvitse kuunnella samalla kertaa.

Vinkattuja nuorisokirjoja ja musiikkia

K.K. Alongi: *Kevätuhrit* -> I.Stravinsky: *Kevätuhri*

Valitsin musiikin ihan vain nimen mukaan. Stravinskyn *Kevätuhri* herätti mielenkiintoa nuorissa, erän poika vertasi sitä J. Williamsin *Star Wars* –musiikkiin.

T. Rannela: *Taivaan tuuliin* -> F. Glass: *Facades*

Tämän Filip Glassin kappaleen valitsin, koska se kuvasti mielestäni hyvin kirjan ”angstista” tunnelmaa.

E. Nuotio ja A. Nuotio: *Venla T: n rakkaudet* -> W.A. Mozart: *Pieni yösoitto*

Halusin tuoda esiin yhden maailman soitetuimmista kappaleista sen pirteyden tähden, joka löytyy myös kirjasta.

Lauren St John: *Yhden dollarin hevonen* -> R. Strauss: *Valkyrie*

Valittu, koska ”Valkyrie” tuo itselleni mieleen luonnon. Tämä kappale oli nuorten mieleen.

4.3 Yhteenveto

Musiikki ja kirjallisuus – kaksi herkullista asiaa yhdistettynä! Miksipä ei yhdessä ja jopa niin, että taustalta löytyy pedagogiaa. Alun perin ajatuksena oli tuottaa isompia konsertteja ja tapahtumia, mutta nopeasti kävi ilmi, että juuri tämä aika-pula sekä itselläni että muilla rajoittaa toteuttamista.

Yksi hieman isompi konsertti näki päivänvalon – Venäläinen ilta. Siinä oli kaikkein eniten pieniä yksityiskohtia muodostamassa kokonaistapahtumaa – eksoottinen aihe eli venäläisyys, kaksi konsertin suunnittelijaa ja yksi venäläinen säestäjä, yksi venäläinen kirjastovirkailija ja paljon hienoa venäläistä kirjallisuutta viehättävästi vinkattuna, eri-ikäisiä laulajia ja pianisti esittämässä konsertissa, joka pidettiin kirjaston salissa, yhteislaulua tuomassa yhteisöllisyyden tunnetta ja loppuun teetä ja vadelmapullia. Suunnitellusta jäi pois balalaikka ja harmonikka, mutta sitä ei tuossa kaikessa yksityiskohtien kokonaisuudessa ehtinyt huomata. Tämän konsertin jälkeen tajusin, että muut vinkkaukset voivat olla kevyempiäkin rakenteeltaan eikä laatu siitä huonone. Itse asiassa olisikin mulistavampaa tehdä kevyempiä kokonaisuuksia ja silti saada yleisö nauttimaan tapahtumasta. Tukea tälle muutokselle sain ”Ketterän kehittämisen” -mallista, jossa nimenomaan painotetaan arviointia ja suunnitelman muuttumista. Lopputuloksen ei aina tarvitse olla maailmaan laajinta, suurinta ja pysyvintä!

Ja kirjavinkkauksen voi muuttaa vaikkapa musikaalivinkkaukseksi – mikä toikin hyvänmielen musikaalikonseratin musiikkiopiston saliin. Jälleen eri-ikäisiä laulajia, kaksi konsertin suunnittelijaa, jotka säestivätkin itse konsertin ja kertoivat

hieman yksityiskohtia esitetyistä musikaaleista ja pöytä täynnä nuotteja, cd-levyjä ja dvd-levyjä. Tuloksena oli vilkasta musikaalikeskustelua konsertin jälkeen.

Kolmas tapahtuma oli osa isompaa kirjaston Lasten lauantai –teemapäivää. Olin rytmisoittimieni kanssa vain yksi osa isompaa lapsille suunnattua kokonaisuutta. Olin varannut esitystilaani suomen- ja ruotsinkielisiä kirjoja, joita ajattelin vinkata. Toteutus oli kuitenkin lähempänä musiikkileikkikoulun tuntia. Lapset olivat niin innoissaan soittamisesta ja laulamista, että katsoin parhaaksi jättää etukäteen suunnitellun ohjelman taka-alalle ja siirtyä improvisointiin, jossa on soitolla suurempi osuus kuin kirjavinkkauksella. Onneksi varastostani löytyy lauluja ja loruja lähes tilanteeseen kuin tilanteeseen, niin että pystyin kunnialla selvittämään kolme Lasten lauantain tuntia kirjastolla.

Viimeinen vinkkaustapahtuma olikin ihan puhtaasti sitten juuri sellainen, kuin varmaan olin joskus mielessäni aivan alun perin kuvitellut, mistä olin lähtenyt liikkeelle miettiessäni musiikin ja kirjallisuuden yhdistämistä. Edessä lauma koululaisia, vieressä kirjastonhoitaja valtaisan kirjapinon kanssa, ja minä ja tietokone valmiina musiikin kanssa. Olin tähän nuortenkirjavinkkaukseen valinnut klassisen musiikin helmiä, joita halusin seiskaluokkalaisten kuulevan. Jokaisella vinkattavalla kirjalla ja siihen valitsemallani musiikilla oli aina jonkinlainen yhteys. Se oli joko tunnelma, jokin kirjan tapahtuman aihe tai vaikkapa kirjan ja musiikin yhteinen nimi. Tässäkin tapahtumassa improvisaatiolla oli loppujen lopuksi iso osa, koska vinkkaaja vinkkasi kirjoja, joihin en ollut valmistanut musiikkia ja myös yleisönä oleva nuoriso kommentoi musiikkia, joka taas vei uuteen musiikkipätkään. En tähän olisi pystynyt ilman Spotify:ta.

Välitön palaute näistä vinkkaustapahtumista oli pelkästään positiivista sekä yhteistyökumppaneiden että yleisön taholta. Konserttien esiintyjät kokivat tapahtumat uudenaikaisiksi ja miellyttäväiksi. Eräs kuusivuotias laulajattarenalku kommentoi kuitenkin Musikaali-iltaa, ettei se ollut kiva. Kysyin häneltä miksi ei ollut? Vastaus oli – ”oltaisiin voitu laulaa vielä enemmän ja olla koko ilta kuuntelemassa niitä musikaaleja”.

5 MuVinkKi -yhteistyökokeilun arviointia ja palautetta

Tässä luvussa tarkastelen ja arvioin neljän musiikin ja vinkkauksen tapahtumaa, prosessia, yhteistyötä, verkostoitumista ja palautetta tämän projektin aikana.

5.1 Kehittämistä kokeillen

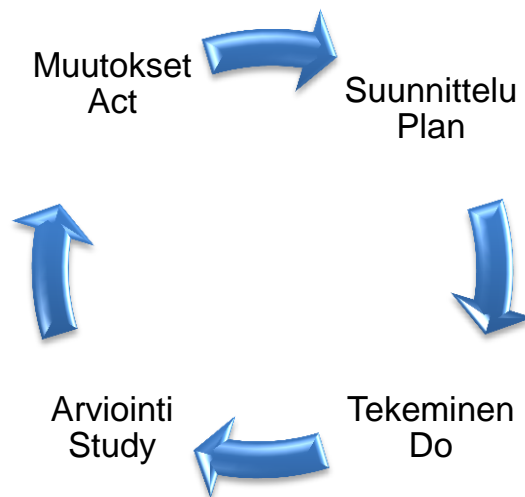
Ajatus vinkkaustapahtumista syntyi, kun pidin musiikkihetkiä kirjaston tiloissa lukuvuonna 2014 – 2015. Kirjasto henkisenä ja fyysisenä paikkana tuntui miellyttävältä. Henkilökunta oli asiantuntevaa ja ystävällistä sekä ilmaisi innokkuutensa yhteistyöhön. Oli innostavaa alkaa suunnitella lisäyhteistyötä heidän kanssaan.

Suunnitelmani oli tuottaa ja toteuttaa musiikin ja kirjallisuuden yhteistapahtumia, joissa olisi mukana kuvataiteita, nukketeatteria ja tanssia. Ajattelin tuottavani monia perinteisempiä tapahtumia, joissa koululuokat tulevat kuuntelemaan vinkkauksia, pienoisoopperoita, uskomattomia performansseja, jotka olisivat suuria speaktaakkeleja.

Ensimmäisen tapahtuman – Venäläisen illan jälkeen tajusin, että tieni tulee kuitenkin olemaan toisenlainen, minulle tulikin jonkinlainen vastareaktio niihin tapahtumiin ja projekteihin, joihin satsataan suuria määriä resursseja ja aikaa. Niiden toteutus on vaativaa ja työlästä, ja usein käy niin, että ne ovat ainakin jollakin tavalla kertaluonteisia tapahtumia. Suuremmissa projekteissa, joissa on monia esiintyjä, on myös enemmän epävarmuustekijöitä ja aikataulutushaasteita. Kuinka saada kaikki tapahtumaan osallistuvat esiintyjät paikalle samaan aikaan? Onko kaikkien oltava paikalla samaan aikaan harjoitellessa? Jääkö tapahtuman toteutuksen luonne esiintyjille epäselväksi ja vajaaksi, koska hän harjoittelee vain oman osansa, eikä näe koko kokonaisuutta? Esiintymisethän voisivat olla esiintyjille myös yleissivistäviä tapahtumia, joista esiintyjä saa muuta-kin irti kuin oman esiintymiskokemuksensa.

Halusinkin toteuttaa kevyen rakenteen tapahtumia, jotka ovat toki korkeatasoisia, mutta vähemmän resursseja vaativia. Muutin suunnitelmia ja keskityin verkostoitumisen vahvistamiseen ja yhteistyön kehittämiseen musiikkiopistolla ja kirjaston henkilökunnan kanssa. Käytin aikaa sekä virallisiin että epävirallisiin palavereihin ja tapaamisiin, jotka vahvistivat yhteistyötä musiikkiopiston ja kirjaston välillä. Hyvin pian huomasin, että tämä satsaukseni kannatti. Valtava määrä hiljaista tietoa musiikkiopistosta, kirjastosta ja kunnasta siirtyi minulle ja vastavuoroisesti tapaamilleni ihmisille. Tässä yhteydessä huomasin Ketterän kehittämisen mallin (PDCA) olevan toiminnassa. Olin suunnitellut ja toteuttanut tapahtuman, sen jälkeen arvioinut ja tullut siihen tulokseen, että voin kokeilla tapahtumissa myös jotakin muuta mallia, kuin ”spektaakkelirakennetta”, hieman pienemmälläkin satsauksella voin saada aikaan hyviä tapahtumia.

Ketterän kehittämisen malli eli PDSA perustuu kehään, jota kierretään.

Kuvio 7. Ketterän kehittämisen malli PDSA (Deming 2016).

Aluksi suunnitellaan (plan), sitten tehdään (do), jonka jälkeen tarkistetaan (study) ja tehdään tarvittavat muutokset (act). Muutosten jälkeen aloitetaan alusta,

mikä tarkoittaakin, että kehittäminen nähdään tavallaan päättymättömänä prosessina, jossa jokaisen muutokerran ollaan lähempänä tavoitetta, parempaa lopputulosta, joka taas voi myöskin muuttua prosessin aikana (Deming 2016).

5.2 Suunnitteluprosessista opittua

Suunnittelulle tulee kuitenkin antaa ansaitsemansa arvo. Ilman kunnan suunnitelmaa ajatukset jäävät irrallisiksi ja lopputulos heiveröiseksi. Palavereihin ja keskusteluihin on hyvä varata kunnolla aikaa. Tuntuu kummalliselta, mutta parhaimmat ideat ja ideoiden jatkototeutus suunnitelmat tehtiin tässä kehittämissä virallisten palaverien ulkopuolella, epävirallisissa ”kahvipöytäkeskusteluissa”. Olen joskus huomannut saman asian musiikkiopiston opettajanhuoneessa – siinä kahvikupin ääressä heitellään ajatuksia ja ideoita, joista monet ovat myöhemmin nähneet päivänvalon ja konkretisoituneet myöhemmin. Voisiko olla niin, että virallisemmat palaverit ja kokoukset eivät saa parhaimpia ajatuksiamme lentoon? Pidättelemmekö ajatuksiamme sisällämme virallisissa kokouksissa, koska kuvittelemme, että ideamme eivät ole tarpeeksi korkealentoisia ja hienoja, puhumattakaan toteutuskelpoisuudesta? Opin tämän kehittämistyön aikana, että kollegalle ja yhteistyökumppaneille tulee antaa aikaa, virallisten kokousten lisäksi näihin epävirallisempiin keskusteluihin.

- anna tarpeeksi aikaa palaverille, myös epävirallisille
- aikataulut on kaiken a ja o
- verkostoituminen on tärkeää
- kehitetään yhdessä enemmän kuin yksin
- musiikki ja kirjallisuus sopivat hyvin yhteen
- kirjasto ja musiikkiopisto ovat kuin serkuksia
- kestävä kehitys

5.3 Projektin tulokset

Tavoitetaulukossani (kuvio 2) esitin tämän kehittämistyöni toivottuja vaikutuksia, joita tavoittelin musiikkiopiston ja kirjaston resursseilla ja toiminnalla. Tässä luvussa käsittelen projektin tuloksia kaikkien osapuolten kannalta katsottuna.

5.3.1 Kunta ja kuntalainen

Kirkkonummen kunta sai tämän kehittämistyöni tuloksena neljä konkreettista musiikin ja kirjallisuuden yhdistävää tapahtumaa. Näistä tapahtumista kolmea mainostettiin ja ne saivat näkyvyyttä musiikkiopiston ja kirjaston omilla nettisivuilla sekä paikallisessa mediassa. Yksi tapahtuma oli tarkoitettu vain yhdelle tietylle koululuokalle (nuorisokirjallisuus). Rohkenen sanoa, että tämän laatuisen yhteistyö ja yhteistyötapahtumat eivät voi olla muuta kuin positiivista kunnan ja kuntalaisen kannalta. Nämä musiikin ja kirjallisuuden tapahtumat toivat kuntalaisille jotakin uutta, jota ei ennen ole kunnassa nähty, joten kunnan kulttuuritarjonta monipuolistui näiden tapahtumien myötä. Musiikkiesitysten ja vinkkausten lisäksi kahdessa konsertissamme oli yleisöä aktivoiva osuus, yhteislaulua. Olimme siis ottaneet huomioon yhteislaulun positiivisen vaikutuksen yhteisöllisyyteen. Lukuisat tutkimukset osoittavat, että kulttuuri edistää hyvinvointia. Markku T. Hyypä kirjoittaa artikkelissaan *Yhteisöllisyydestä terveyttä ja hyvinvointia*, kuinka ”Suomen väestöä edustavat seuruututkimukset osoittavat, että sosiaalinen osallistuminen vapaa-ajan kulttuuri- ja harrastustoimintaan sekä keskinäinen luottamus liittyvät parempaan terveyteen ja merkittävästi pitempään elinkaareen” (Hyypä 2015, 11). Jokainen voi luoda itselleen sellaisen kulttuurisen toteutustavan, joka hänelle itselleen sopii. Esimerkiksi kuorolaulun on todettu parantavan kuorolaisen elämänlaatua (Hyypä, 69) ja yleisestikin ottaen musiikin harrastaminen on terveyttä ja kehitystä edistävää toimintaa (Sipponmaa 2016).

Tapahtumien esityspaikkana oli Venäläisessä illassa pääkirjasto. Tämä kirjaston tiloissa tapahtuman esittäminen toi mukaan myös yleisöä, ohikulkijoita, jotka muuten eivät välttämättä olisi löytäneet tätä tapahtumaa. Tapahtumista kolme

oli yleisölle avoimia konsertteja ja yksi ”suljetumpi” tilaisuus, seiskaluokkalaisten nuorisokirjallisuusvinkkaus luokan koulupäivän aikana kirjaston tiloissa.

Nuorisokirjallisuusvinkkaus tuntui mukavalta yhteistyön avaukselta myös koulutoimen suuntaan: vinkkauksen jälkeinen palaute opettajalta ja oppilailta oli pelkästään positiivista. Hieman ennakkoluuloisesti pelkäsin ensin, että nuoret reagoivat kirjavinkkaukseen liittyvään musiikkiin, varsinkin kun se oli klassista musiikkia, negatiivisesti ja naureskellen, mutta kävikin aivan toisin päin: nuoret olivat myönteisiä ja aktiivisia kuuntelijoita ja kommentoivat musiikkia mukavaan sävyyn.

Musiikkiopisto ja kirjasto ovat Kirkkonummen kunnassa vapaan sivistystyön instansseja. Yhteistyötapahtumat avasivat oven laajemmallekin vapaan sivistystyön yhteistyölle. Kirjastotoimen johtajan ehdotuksesta Kirkkonummen vapaa sivistystyö suunnittelee ja toteuttaa juhlaparaatin seuraaville Kirkkonummi-päiville, jotka ovat vuosittainen kolmipäiväinen Kirkkonummen kunnan yleisötahtuma.

Kulttuurista hyvinvointia

Terveysten ja hyvinvoinnin laitos (2015) määrittelee hyvinvoinnin kolmen osatekijän kokonaisuudeksi 1) terveys 2) materiaallinen hyvinvointi 3) elämänlaatu, ja hyvinvointi on sekä yksilöllistä (sosiaaliset suhteet, itsensä toteuttaminen, onnellisuus ja sosiaalinen pääoma) että yhteisötason hyvinvointia (elinolot, työllisyys, työolot, toimeentulo).

Kulttuuri on nähty kautta aikojen ihmisten henkisen hyvinvoinnin ja aktiivisen elämän vaalijana. Unescon (YK:n kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestö) kulttuurista moninaisuutta koskevan yleismaailmallisen julistuksen (2001) mukaan ”kaikkien yksilöiden tulee voida osallistua haluamaansa kulttuurielämään ja harjoittaa omaan kulttuuriinsa kuuluvia tapoja, kunnioittaen samalla ihmisoikeuksia ja perusvapauksia”.

Opetusministeriön teettämän Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia – ehdotuksia toimintaohjelmaksi 2010–2014 (Liikanen, 2010) mukaan kansalaisten hyvinvointia tulee edistää kulttuurin ja taiteen keinoin, niin että se olisi tasa-arvoista, osa sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja että kulttuuri edistäisi osallisuutta, yhteisöllisyyttä ja arjen toimintoja.

Meillä kansalaisilla ja kuntalaisilla on siis jopa oikeus vaatia kulttuuripalveluita omassa kunnassamme. Mielestäni kulttuuri- ja terveydenhoitopalvelut liittyvät saumattomasti yhteen. Meidän tulisikin entistä enemmän huomioida se, että kulttuuripalveluilla voi ennaltaehkäistä monia lieveilmiöitä. Kulttuurinen panostus maksaa itsensä takaisin hyvinvoivina kansalaisina.

Kuvio 8. Venäläisen illan palautetta, kortti kuntalaiselta.

5.3.2 Musiikkiopisto ja oma kehittyminen pedagogina

Kun alun perin mietin musiikin ja kirjallisuuden yhdistämistä, oli ajatukseni melkein puhtaasti tuoda kuntalaisille vain yksi suuri tapahtuma. Olin ajatellut, että musiikkiopiston opettajia ja oppilaita tulee olemaan mukana enemmänkin tässä produktiossa. Huomasin kuitenkin asiaa kollegoille esittäessäni, että tähän ei yksinkertaisesti ole riittävää määrää resursseja, musiikkiopiston opetussuunnitelman mukaan etenevän opetuksen sisälle ei mahdu määräänsä enempää hankkeita ja produktioita kesken lukuvuoden. Suunnittelu olisi tullut aloittaa jo paljon aikaisemmin, edellisenä lukuvuonna, jotta olisimme voineet varata tarpeellisen määrän resursseja. Yhteistyö avautui kuitenkin musiikkiopiston laulunopettajan kanssa, jonka kanssa yhdessä suunnittelemaamme laulukonsertisarjaan ”Muksusta mestariksi”, pystyi vaivattomasti lisäämään kirjallisuusaspektin mukaan. Tällöin kaksi kolmesta ”Muksusta mestariksi” –laulusarjan konsertista kehittyikin myös musiikin ja kirjallisuuden yhdistäväksi tapahtumaksi. Näissä kahdessa konsertissa, Venäläinen ilta ja Musikaali-ilta oli meidän kahden suunnittelijan lisäksi säestäjä sekä musiikkiopiston oppilaita esiintymässä.

Sain itse pedagogina näiden tapahtumien suunnittelusta ja toteutuksesta paljon uutta. Oli virkistävää toteuttaa taideintegraation kautta tapahtumaa, joka on pedagoginen ja viihdyttävä. Yleissivistys nousi kohisten, koska luin tämän vuoden aikana enemmän kirjoja kuin viime vuosien ajan yhteensä olen lukenut. Tällainen taideintegraatio ja pedagoginen yhteistyö on hyvin virkistävää, pystyin viemään yhdistettyä kirjallisuutta ja musiikkia mukanani myös pääasialliseen työhöni varhaisiän musiikinopettajana ja näin kehittämään omaa opetustani. Tämä taas toi mukanaan lisääntyvän työtyytyväisyyden sekä omaan opetustyöhöni että yleisesti omaan musiikkiopistooni ja yhteistyöinstansseihin.

Musiikkiopiston oppilaille nämä taideintegraatiotilaisuudet olivat myös uutta. Haluaisin mahdollisissa myöhemmissä yhteistyöproduktioissa nähdä vielä laajemman kirjon musiikkiopiston oppilaita. Hankkeet ja yhteistyöproduktiot ovatkin oppilaalle lisämahdollisuus esiintymiseen joko musiikkiopiston omissa tiloissa tai opiston ulkopuolella. Musiikkiopiston ulkopuolella olevissa tapahtumissa

esiintyminen tuo mahdollisuuden esiintyä yleisölle, joka ei koostukaan pelkäänsä esiintyjien vanhemmista, niin kuin monissa opiston konserteissa on tilanne, vaan yleisönä voi olla myös täysin musiikkiopiston ulkopuolisia henkilöitä. Ja kaikki yhteistyö tuo lisänäkyvyyttä hankkeille.

Taiteen soveltava käyttö

Taiteen soveltava käyttö terminä on laaja ja sitä käytetään monissa eri merkityksissä. Monesti puhutaan taiteen soveltavasta käytöstä taiteen ja kulttuurin sekä terveyden ja hyvinvoinnin yhteisissä projekteissa. Toisaalta taiteen soveltavaa käyttöä pidetään kaiken kulttuurin ja muiden alojen yhteistyön kuvaajana. Tässä työssä pidän musiikin ja kirjallisuuden yhteistyötapahtumia soveltavana taiteena.

Suomessa Opetusministeriön Taide- ja taitelijapoliittinen ohjelmatyö 2000-luvun alussa toi esiin taiteen soveltavan käytön. Taiteella nähtiin olevan rooli taloudellisena, alueellisena ja paikallisena vahvistajana, osana sosiaali- ja terveydenhuoltoa sekä koulumaailmaa. Taide määriteltiin tässä ohjelmatyössä yksilön ja yhteisön voimavaraksi (Liikanen 2010).

Tämän edellä mainitun toimintaohjelman loppuraportti ilmestyi vuonna 2015 (Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja muistioita 2015:17) Raportin mukaan ”toimintaohjelmakauden aikana tietoisuus taiteen ja kulttuurin myönteisistä vaikutuksista ihmisen hyvinvointiin on lisääntynyt ja kulttuurilähtöisten menetelmien käyttö yleistynyt. Yleinen asenneilmapiiri on muuttunut positiivisemmaksi ja hallinnollista yhteistyötä on virinnyt eri puolilla Suomea. Taiteen ja kulttuurin menetelmät ovat jalkautumassa pienin askelin varsinaisen toiminnan piiriin, mutta alueelliset erot ovat vielä suuria. Toimintaohjelma on herättänyt runsaasti kiinnostusta myös kansainvälisesti. Erityistä huomiota on kiinnitetty toimintamalliin, jossa useampi ministeriö on sitoutunut yhteistyöhön ohjelman toimeenpanossa”. Tämän raportti antaa mukavan kuvan taiteen soveltavan käytön käytämisestä ja yhteistyöstä kulttuurin saralla koko Suomessa. Jos ministeriöt pysyvät sitoutumaan yhteiseen työhön yhteistyöllä, miksipä ei me muutkin.

5.3.3 Kirjasto

Kartoittaessani yhteistyömahdollisuuksia tätä kehitystyötäni varten minulle oli selvää, että se olin minä, joka halusin lisätä yhteistyötä kirjaston kanssa. Vaikka olin kokenut aikaisemman yhteistyömme varsin hedelmälliseksi ja helpoksi, minut yllätti se innostus, jolla kirjaston henkilökunta lähti mukaan musiikin ja kirjallisuuden vinkkauksiin. Tapaamisemme ja palaverit olivat innostavia ja tuotteliaita, ja yhteistyömme lisääminen tuntui luontevalta. Järjestelyiden helppouden tunne oli minusta hyvä esimerkki siitä, että kirjastossa on henkilökunnalla hyvä olla ja tehtävien jako hyvin organisoitu. Tämä näkyi myös henkilökunnan yleisenä myönteisyytenä. Heidän kanssaan käymäni keskustelut olivat aina myönteisiä, he todellakin halusivat kehittää musiikkiopiston ja kirjaston yhteistyötä ja mainitsivat siihen yhdeksi syyksi oman ammatillisen kehittymisensä ja omien vinkkauksiensa rikastamisen eli hekin kokivat saavansa uutta virtaa näistä tapahtumista. Näiden yhteistyötapahtumien kautta kirjasto sai myös lisänäkyvyyttä kunnassamme mm. median kautta.

5.4 Yhteistyö ja verkostoituminen

Mielestäni opettajien työ on murroksessa. Opettajien on osattava yhä enenevässä määrin myös muita kuin didaktisia ja pedagogisia taitoja oman opetettavan aineensa sisällä. On opittava tekemään poikkitieteellistä ja – taiteellista yhteistyötä sekä pyrittävä verkostoitumaan. Yhteistyössä painottuvat myös sosiaaliset taidot. Yhteiskunnan taloudelliset haasteet haastavat opettajat omalta osaltaan luomaan uusia tapoja oppimiseen ja oman oppiaineensa esilletuomiseen kunnissa.

Huolestuttavaa on, että mielestäni opettajan ammatin arvostuksen suunta on laskussa. Onko mahdollista, että tulevaisuudessa valtio ja asiakkaat päättävät, mitä opetukselta haluavat ja opettajalta jää pois oman identiteettinsä mukainen opettajuus? Education Internationalin EI:n pääsihteerin Fred van Leeuwenin mu-

kaan elämme epäammattillistumisen aikaa. Hänen mielestään opettajuutta uhkaa ammatti-identiteetin heikkeneminen ja koulutuksen kaupallistuminen. Opettajien tulee hänen mielestään puolustaa oikeuttaan määritellä oma opettajuutensa eli se miten opettaa. (Pölonen 8/2016, 44-45).

Meillä opettajilla on jo pitkään ollut työelämän realiteettina se, että työtunnit ja palkka pitää hakea useista eri laitoksista. Ei ole ollenkaan tavatonta, että opettajalla on jopa neljä tai viisi eri oppilaitosta, joissa hän opettaa. Tämä tuo mukanaan verkostoitumisen tarpeellisuuden, on oltava tahoja joiden kanssa kehittää työtään. Samoin palveluiden kehittämisen kannalta verkostoituminen ja yhteistyö ovat ensiarvoisen tärkeitä. Yhteistyön muotoihin vaikuttaa se, mitä halutaan saada aikaan (Valkokari 2010, 12) Jotta verkostoituminen olisi toimivaa, tulee sen sisältää 1) tunteminen 2) luottamus 3) sitoutuminen (Järvensivu, 2015).

Verkostoja on kahdenlaisia: tietoisesti rakennettuja ja vapaasti kehittyviä. Usein tavallisessa keskustelussa verkostoitumisella tarkoitetaan vapaasti kehittyviä verkostoja, jotka eivät siis vaadi tietoista rakentamista ollakseen olemassa. Joku voi olla hyvinkin taitava verkostoituja, hänellä voi olla luontainen kyky luoda sosiaalisia suhteita. Työelämässä tietoisesti rakennetuilla verkostoilla on vahvempi rooli, ja tällaiset verkostot mahdollistavat helpommin esimerkiksi yhteistyöprojektien suunnittelun. (Järvensivu, 12-14) Haasteellista on oikeanlaisten verkostokumppaneiden valinta (Apilo jne 2009, 67)

Verkoston johtamisen ja kehittämisen malli (mukaellen Apilo jne, 69-73)

- mitä halutaan saavuttaa
- keitä mukana
- verkoston hallinta ja vuorovaikutus
- arvojärjestelmä
- ansaintalogiikka

Jotta verkostoista saisi kaiken mahdollisen hyödyn irti, kannattaa niiden suunnitteluun ja ylläpitämiseen uhrata aikaa.

Tuottaja 2020 – hankkeessa kuvaillaan tulevaisuuden kulttuurituottajan ominaisuuksia ja tehtäviä. Siinä painotetaan verkostoissa toimimisen ja niiden luomisen tärkeyttä, samoin kuin kykyä toimia erilaisten ihmisten kanssa ryhmässä. Vielä mainittiin, että verkostoituminen koskee oman alan lisäksi muita aloja, ei ole mahdollista olla liian laajoja verkostoja. Tulevaisuuden kulttuurituottaja on kokonaisvaltaisesti, koko persoonallaan työskentelevä ammattilainen (Björkqvist, Halonen 2012). Tulevaisuuden pedagogi on myös monesti samalla kulttuurituottaja, joten nämä ominaisuudet sopivat mainiosti myös tulevaisuuden opettajaan.

Yhteistyön onnistuminen luo lisää yhteistyötä. Yhteistyöllä voi laajentaa yhteistyöverkostoja, mikä taas lisää yhteistyömahdollisuuksia – positiivisen yhteistyön kehä, joka taas edistää avointa ja luovaa ilmapiiriä, jota ilman emme kehity ja saa aikaan parastamme.

5.5 Pedagogin osaaminen ja vastuu omasta osaamisestaan

Suomessa koulutetaan paljon ja hyviä korkeakoulutettuja pedagogeja, OAJ:n eli Opettajien ammattijärjestön jäsenenä on tällä hetkellä yli 121 000 opettajaa, joista musiikinopettajia on noin 2680. Pedagogien määrä on todellisuudessa suurempi, koska kaikki eivät kuulu ammattiliittoon (Opetusalan ammattijärjestö OAJ).

Kun suunta on kuitenkin se, että koulutusmäärärahoja leikataan, ja virkoja ei ole isoja määriä auki, niin opettajien tulee olla koko ajan valmiudessa kouluttautumaan lisää ja laajentamaan osaamistaan. Pedagogin on otettava entistä suurempi vastuu omasta osaamisestaan, lisäkouluttautumisestaan, työpanoksestaan ja työllistymisestään. On oltava hereillä uusille haasteille.

Bohlen ja Beal ovat esittäneet innovaation omaksumiskäyrän (Hiltunen 2012, 31-32). Siinä ihmiset jaetaan innovaatioluokkiin sen mukaan, miten he omaksuvat ja vastaanottavat innovaation (uuden asian). Alussa on aina pieni joukko (innovators), jotka omaksuvat uuden asian ennen muita. Nämä innovaattorit

voisivat olla suomeksi käännettynä kehittäjiä tai suunnannäyttäjiä. Mielestäni pedagogit ovat nykyisen ja tulevan kehittäjiä mitä suurimmassa määrin, sillä heillä on hyvä pohjakoulutus ja ammatin pohjalta tahto tietää koko ajan lisää.

Enää ei riitä, että on hyvä opettaja tietyssä aineessa, pitää olla laajan tietopohjan omaava moniosaaja. On hyvä omata kulttuurisesti laajat tiedot, koska maahanmuutto eri kulttuuritaustaisista ihmisistä lisääntyy koko ajan. On myös hyvä laajentaa tietämystään taidekulttuurista. Sosiaalinen käyttäytyminen muokkaa asiakkaiden ja kollegoiden näkemystä sinusta, joten sillä miten käyttäydyt ja tuot itseäsi ja tietotaitoasi esiin tavallisessa ihmisten välisessä kanssakäymisessä ja esimerkiksi sosiaalisessa mediassa on merkitystä. Puhuisin mielelläni pedagogin kulttuurisesta taidosta, joka pitää sisällään peruskoulutautumisen, mahdolliset lisäkoulutukset sekä laaja-alaisen kulttuuritietämyksen sekä sosiaaliset taidot.

Kallio (2008) esittää tutkimuksissaan aikuisen ajattelun määritelmää integroiva ajattelu, jonka läheisiä tutkimusalueita ovat viisauden tutkimus, hiljaisen tiedon tutkimus, ekspertisiiden tutkimus ja kriittisen ajattelun tutkimus. Voisin kuvitella tällaisen integroivan ajattelumallin olevan erityisen vallalla pedagogien keskuudessa, koska ammatissamme on tärkeää osata yhdistää ajattelu ja tunne oppimisprosessien aikana. Olemme parempia pedagogeja, jos osaamme yhdistää akateemiseen tietoomme kokemukset.

Tulevaisuuden ennustaminen on vaikeaa ellei täysin mahdotonta, mutta jonkinlaisia malleja voi aina työstää. G.T.T. Molitorin näkemysten mukaan tulevaisuuden muodostumisessa on kyse asioiden leviämisestä. Uusi ilmiö muodostuu innovaattoreiden kehittämänä ja siitä tulee trendi ja megatrendi, kun ihmiset alkavat omaksua asiaa ja se arkipäiväistyy (Hiltunen 32,33) Me innovaattorit pääsemme kehittämään uusia tapoja musiikinopiskeluun ja taidekulttuurin esille tuomiseen yleisölle.

Toisaalta jatkuva koulutautuminen, opetustyön arviointi ja uudistumisvaatimukset rasittavat opettajan arkea ja voivat vaikeuttaa jaksamista. Opettajat kokevat

työpäivänsä täyttävän yhä enenevässä määrin mm. opetussuunitelmatyöstä, projekteista sekä opetussuunnitelmien ulkopuolisista töistä niin, että tämän koetaan haittaavan laadukasta opetustyötä, sitä mikä on perustyötä. Muuttuva työnkuva ja muutokset aiheuttavat usein myös riittämättömyyden tunnetta opettajille, varsinkin jos opettajan työnkuva muuttuu vain tuottavuuden ja tehokkuuden suuntaan. (Willman, 107-109. Linden, 108)

Kulttuurin parissa työskentelevät ovat vuosien saatossa hiljaisesti hyväksyneet sen, että työt ovat projektimuotoisia. Onko projektimuotoisuus kuitenkin se kaikkein paras malli varsinkin, jos asiaa ajatellaan pedagogisesta näkökulmasta. Pitkäjänteisyys ja tasolta toiselle eteenpäin vievä pedagogiikka eivät välttämättä pääse toteutumaan projektimuotoisissa hankkeissa. Onko Suomi hankkeiden luvattu maa, jossa lyhyillä hankeprojekteilla halutaan pystyä vastaamaan siihen, että nk. tavallisesta opetuksesta leikataan koko ajan. Ovatko nämä kaksi asiaa kilpailijoita keskenään vai voiko kulttuurin kentällä temmeltää sulassa sovussa lyhyet hankkeet ja pitkäjänteinen perustyö? (Suntola 2012, 27)

5.6 Katse tulevaisuuteen

Kehittämistyössäni haluan siirtää katseen tulevaisuuteen: mitä mahtaakaan olla luvassa seuraavien vuosien aikana, jos yhteistyö onnistuu ja kehittyy kunnan eri instanssien sisällä. Toki innovatiivinen ja luova ajattelu on kulttuurin kentällä sallittu jos ei jopa toivottukin toimintatapa, mutta täytyy kuitenkin pitää mielessä realiteetit eli lähinnä rahoitus. Siispä on etsittävä kevyitä ja halvempiakin ratkaisuja kulttuuritapahtumien tuottamiseen.

Jotta kuntalaisten tarpeisiin ja toivomuksiin kulttuuripalveluiden olemassaolosta voisi vastata paremmin, täytyy Design Thinking – prosessin mukaan yhdistää empatia, luovuus ja rationalismi, joka sitten luo mahdollisuuden ajatusten ja syntyvien ideoiden rakentamisen ja niiden menestyksen (Aminoff jne 2010, 5-6).

Kirkkonummen kirjastotoimen johtajan Margareta Kull-Poutasen sanoin: ”Kuntalainen ei kysy kuka järjestää, vaan mitä järjestetään”. Kuntalaisille on tärkeää

saada kulttuurinautintoja. Tärkeää ei ole se, kuka tai mikä instanssi kulttuuritapahtumia tekee, vaan se, että ne ovat olemassa ja että ne ovat korkealaatuisia. On myös tärkeää, että kunta tarjoaa paljon erilaisia kulttuurivirikkeitä, joista kuntalaiset voivat valita itse mihin osallistuvat.

Tuleva Kirkkonummen pääkirjaston laajennus mahdollistaa entistä laajemman yhteistyön musiikkiopiston ja kirjaston välillä. Uusiin laajennettuihin tiloihin on varattu tila musiikkiopiston käyttöön. Tähän tilaan on ajateltu sijoittaa musiikki-leikkikoulun ryhmäopetusta, musiikin perusteiden opetusta sekä se voi toimia kamarimusiikkiyhtyeiden harjoitustilana. Lisäksi kirjaston uuteen laajenusosaan on tulossa muita musisoimiseen soveltuvia tiloja sekä tila äänitysstudioille. Kirjasto saa musiikkiopiston oppilaista ja vanhemmista lisäasiakaskuntaa läpi koko päivän, aina aamun muskaritunneista iltojen soitto- tai teorialunteihin. Musiikkiopiston ja kirjaston asiakaskunta sekoittuu silloin iloisesti. Musiikkiopiston oppilaat voivat hyödyntää mahdollisen odotteluaikeensa käyttämällä kirjaston palveluita ja kirjaston asiakkaat taas saavat mahdollisuuden tutustua paremmin musiikkiopiston esiintymis- ja konserttitarjontaan. Kirjaston tiloihin suunnitellaan mm. ”lauluportaita” – amfiteatterimaisia portaita, joille esimerkiksi lauluryhmän on helppo mennä esiintymään vaikkapa ihan ex tempore. Lisäksi kirjastoon on tulossa 150 -paikkainen sali, joka palvelee tietenkin sekä musiikkiopiston konserttitarpeita että toimii muiden instanssien konserttien ja tapahtumien pitopaikkana.

Tämän kehitystyön tuloksena olen saanut eväät unelmieni vaikuttavuusketjuun, jossa minä pedagogina ja musiikkiopiston opettajana vastaan yhteistyössä kirjaston ja sen henkilökunnan kanssa kuntalaisten kulttuurinnälkään luomalla uusia tapoja ja tapahtumia, joissa yhdistyvät musiikki ja kirjallisuus. Tuloksena saadaan tyytyväisiä ja kulttuurisesti hyvinvoivia kuntalaisia Kirkkonummen kuntaan. Minun pedagogina tulee pitää huolta osaamisestani ja siitä, että kehityksen koko ajan pedagogina. Verkostoitumisen kautta saadaan uusia yhteistyökumppaneita itselle ja musiikkiopistolle. Integratiivinen ajattelu mahdollistaa entistä laajempaa taiteen soveltavaa käyttöä, varsinkin kun käytössä on PDSA-malli,

jonka mukaan ei pidä pysähtyä, vaan ajatella prosessia matkana, jossa lopputulos voi muuntua ja muuttua monta kertaa prosessin aikana.

Kuvio 9. MuVinkKi vaikuttavuusarviointi (mukaellen Rajahonka 2010,3)

Kun päämääränä on kuntalaisten kulttuurinen hyvinvointi, ei voi liikaa painottaa sen merkitystä, että taide voi vallan hyvin sulautua muihin kunnan tarjoamiin palveluihin. Eli emme osaa edes arvatakaan tämänlaisen yhteistyön vaikuttavuutta ja saavutettavuutta kunnassa. Tästä projektistani onkin hyvä jatkaa eteenpäin muiden yhteistyöinstanssien kanssa.

6 Pohdinta

Kehittämistyöni alkaa olla loppuillaan, mutta kehittäminen on vasta alussa. Vaikeinta minulle itselleni työn tekijänä on ollut hyväksyä väistämätön aikapula asioiden hoitamiseen. Aikatauluttamisen haasteet sekä itse kehittämistyössä että musiikillisten vinkkaustapahtumien suunnittelussa ovat olleet suuret. Koetan kuitenkin olla armollinen itseäni kohtaan - tämän työn vaatimaa kypsymistä ei olisi ehtinyt tapahtua, jos olisin pysynyt alun perin suunnitellussa aikataulussa. Toisaalta tiedostan myös sen, että en välttämättä saa kaikkia ajatuksiani juuri sellaisena työhöni, kuin ne olen mielessäni hahmotellut.

Tulevaisuuteen jää toteutettavaksi vinkkausten digitalisointi ja Periscopetyylinen tapahtuman reaaliaikainen esittäminen, jotta muutkin kuin pääkirjastossa kävijät voisivat vinkkauksista hyötyä. Esimerkiksi yhteistyö koulujen kanssa voisi toimia, niin että pidämme yhtä vinkkausta kirjastolla ja sitä seuraa reaaliajassa monta koululuokkaa ympäri Kirkkonummea. Voisimme myös nauhoittaa esityksen ja jakaa linkin luokille, jotta sen voisi katsoa silloin kuin luokalle par-

haiten sopii. Mielessäni on myös nukketeatteri-esityksen suunnitteleminen jonkin lastenkirjan pohjalta, ehkäpä itse sävellettyyn musiikkiin sekä vinkkaus kuvataiteen klassikoista yhdistettynä klassisen musiikin klassikoihin.

Musiikkiopiston sisäisen yhteistyön kehittäminen jatkuu osaltani, haluan varhaisiän musiikinopettajana edelleen siirtää ja murtaa raja-aitoja varhaisiän musiikinopetuksen ja soitinopetuksen välillä. Yhteistyöni musiikkiopiston laulunopettajan kanssa jatkuu vahvana, tuleva Suomen 100-vuotisjuhlavuosi inspiroi meitä uuteen laulukonserttisarjaan.

Kehittämistyöni on jo nyt poikanut uusia yhteistyöprojekteja: jo aiemmin mainitsemani Kirkkonummi-päivien paraati vapaa-ajan palveluiden toteuttamana sekä yhteistyöpyyntö kirjaston henkilökunnalta – päivänvalon näkee kesän jälkeen kirjallisuuden klassikot - sekä kauhu ja scifi –vinkkaukset koululaisille.

Olen saanut tämän projektin myötä lisää itseluottamusta, ja haluan tuoda entistä suuremmalla innolla musiikkiopistoa ja sen palveluita esille kunnassamme ja kehittää yhteistyötä muiden kunnan instanssien kanssa. Huomasin kuitenkin, ettei yhteistyö ole aina helppoa, se vaatii kaikilta osapuolilta sopeutumista ja joustavuutta. Yhteiset projektit tulee organisoida ja aikatauluttaa hyvin ja kaikki informaatio tulee olla kaikkien saatavilla. Tämä kuulostaa helpolta, mutta ei aina toteudu, vaikka tahtotila kaikilla olisikin. Sanonnalla ”mitä useampi kokki, sitä huonompi soppa” on kyllä totta toinen puoli – kun on monta tahoja suunnittelemassa ja toteuttamassa tapahtumaa, tarvitaan mielestäni ehdottomasti yksi henkilö, joka koordinoi ja toimii tarvittaessa päättävänä osapuolena. Muuten voi olla vaarana asioiden luisuminen sellaiseen tilaan, josta ei päästä mihinkään suuntaan. Yhteistyöprojektit ovat aina kompromisseja, mutta se ei välttämättä ole ollenkaan huono vaihtoehto, joskus se toisen tekemä valinta tai toteutus voi itse asiassa ollakin parempi. Yhteistyö on myös sidottu paljon henkilökemiaan, ja se voi olla todella hyvän lopputuloksen aikaansaava asia tai homma voi kaatua ratkaisemattomiin erimielisyyksiin. Täytyy tunnustaa, että tässä yhteistyöprojektissa oli mukana aivan uskomattoman hienoja ihmisiä! Verkostoituminen

on tärkeää, sen merkitystä ei voi painottaa tarpeeksi. Yksin emme ole niin luovia ja aikaansaavia.

Kehittämistyöhöni keräämästäni lähdemateriaalista löytyy kiinnostavia asioita vielä pitkälle tulevaisuuteen. Aiheina yhteistyö, verkostoituminen ja taiteiden soveltava käyttö ovat niin laajoja, että paljon jää lähemmin tarkasteltavaksi myöhempään ajankohtaan.

Jos tämä kehittämistyö olisikin ”päiväni murmelina” ja voisin aloittaa kaiken alusta, muuttaisin tapaan toimia sen verran, että olisin alusta lähtien jämäkempi, jos uskoisin olevani oikeassa ja tekeväni työtä projektin parhaaksi. Kehittämistyön vuosi on vienyt minut kyllä aivan uskomattomiin tilanteisiin, hienoihin yhteistyöprojekteihin, onnistuneisiin vinkkaustoteutuksiin ja olen saanut tavata ja verkostoitua upeiden ihmisten kanssa.

Lähteet

- Aminoff, C., Hänninen, T., Kämäräinen, M., Loiske, J. 2010. Muotoilun muuttunut rooli. Provoke Design Oy. Luovan talouden strateginen hanke. Työ- ja elinkeinoministeriö, 5-6. Luettavissa osoitteessa:
<https://www.tem.fi/haku?searchterms=muotoilun+muuttunut+rooli&hae.x=0&hae.y=0> (luettu 29.4.2016)
- Apilo, T., Hytönen, H. & Valkokari, K. (2009). Arvonluonnin uudet muodot ja verkostot. Espoo: VTT Tiedotteita – Research Notes 2490 Luettavissa osoitteessa: www.vtt.fi/inf/pdf/tiedotteet/2009/T2490.pdf (luettu 29.4.2016)
- Björkqvist, L, Halonen, K. Kulttuurituotannon kehittämistä eurooppalaisessa kontekstissa. Tuottaja 2020. Kulttuurituottajakoulutuksen suuntaviivoja. Tuottaja 2020 –hankkeen loppuraportti. Luettavissa osoitteessa:
<http://tuottaja2020.metropolia.fi/index.php?id=5> (luettu 11.3.2016)
- Deming, W.E. 2016. The PDSA-cycle.
 Luettavissa osoitteessa: <https://www.deming.org/theman/theories/pdsacycle> (luettu 4.4.2016)
- Hakala, J. 2004. Opinnäyteopas ammattikorkeakouluille. Tampere: Tammer-Paino, Gaudeamus Kirja, 21-23.
- Hiltunen, E. 2012. i->matkaopas TULEVAISUUTEEN. Helsinki: Talentum, 31-33.
- Hyypä, M. 2004. Kertyykö sosiaalisesta pääomasta kansanterveyttä Yhteiskuntapolitiikka, 69, 383.
 Luettavissa osoitteessa:
<http://thl32kk.lib.helsinki.fi/bitstream/handle/10024/101124/404hyypa.pdf?sequence=1> (luettu 11.12.2015)
- Hyypä, M. 2015. Yhteisöllisyydestä terveyttä ja hyvinvointia. Hyvinvoinnin lähteillä. Liikunnan ja kansanterveyden julkaisuja 299. Kunnossa kaiken
- Intervox Research Oy. 2015. Kirkkonummen kuntalaisbarometri 2015. Luettavissa osoitteessa: http://www.kirkkonummi.fi/prime_877.aspx (luettu 4.4.2016)
- Järvensivu, T. 2010. Verkostojohtamisen opas: Verkostotyöskentely sosiaali- ja terveysalalla. Luettavissa osoitteessa: verkostojohtaminen.fi/wp-content/.../01/VerkostojohtamisenOpas.pdf (luettu 3.4.2016)
- Kalaja, T. 2008. Jousikaruselli. Matkalla varhaisiän musiikinopetuksesta soitinopetukseen. Opinnäytetyö. Lahden ammattikorkeakoulu. Musiikin laitos.

Kallio, E. Ajattelun kehittyminen ja kehittäminen yliopistokoulutuksessa. Jyväskylän yliopisto. Luettavissa osoitteessa: <https://ktl.jyu.fi/tao/tapaamisten-materiaalit/kallio> (luettu 7.2.2016)

Kirjastolaki 904/1998. Luettavissa osoitteessa: www.finlex.fi › ... › Ajantasainen lainsäädäntö › Vuosi 1998 (luettu 1.12.2015)

Kirkkonummen kunta Kirjastotoimi. Kirkkonummen kunnankirjaston toimintaker-
tomus vuodelta 2015.

Kuusela, P. (toim.) 2005. Sosiologia. Muuttuvan maailman koordinaatit. Uni-
press 40-42.

Liikanen, H-L. 2010. Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia –ehdotus toimintaoh-
jelmaksi 2010-2014. Opetusministeriön julkaisuja 20101:1.
Luettavissa osoitteessa:
http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2010/Taiteesta_ja_kulttuurista_hyvinvointia.html. (luettu 7.2.2016.)

Lindén, J. 2010. Kutsumuksesta palkkatyöhön.
Luettavissa osoitteessa: <http://urn.fi/urn:isbn:978-951-44-8001-0> (luettu
3.3.2016)

Mäkelä, M-L. 2010. Mitä kirjavinkkaus on? Luettavissa osoitteessa:
<http://peda.net/veraja/jarvenpaa/koulukirjastot/lukuvinkit> (luettu 15.1.2016)

Opetusalan ammattijärjestö OAJ. 2016. Luettavissa osoitteessa:
<http://www.oaj.fi/cs/oaj/Tietoja%20OAJsta?resolvetemplatefordevice=true>
(luettu 3.3.2016)

Puurula, A. (toim.) 1998. Taito- ja taideaineiden opetuksen integrointi. Koke-
muksia, käytäntöjä ja teoriaa. Helsinki: Hakapaino, 23, 29-42.

Pölönen, H. 2016. Opettajuus uhattuna. Opettaja-lehti 8/2016, 44-45. Opetus-
alan ammattijärjestö OAJ.

Rajahonka, M. 2013. Vuorovaikutuksessa vaikuttamiseen. Hyvinvointipalvelui-
den vaikuttavuus – caseja ja keinoja. Aalto-yliopisto: Kolmas lähde.
Luettavissa osoitteessa: <https://www.innokyla.fi/documents/859508/99cd497a-e7bc-4c11-bbac-c69200f1caa7> (luettu 13.3.2016)

Siponmaa, K. 2016. Aivotutkija laittaisi lapsen muskariin. Yle Uutiset.
Luettavissa osoitteessa:
http://yle.fi/uutiset/aivotutkija_laittaisi_lapsen_muskariin/8420649?ref=leiki-uu
(luettu 6.12.2015)

Suntola, S. 2012. Halonen, K. (toim.) 2012. Kulttuurituottajakoulutuksen suunta-
viivoja. Tuottaja2020 -hankkeen loppuraportti. Tuottaja2020 - Osaraportti 12.

Helsinki: Metropolia Ammattikorkeakoulu. Kulttuuri ja luova ala. Luettavissa osoitteessa: <http://tuottaja2020.metropolia.fi/index.php?id=5> (luettu 25.3.2016)

Terveysten ja hyvinvoinnin laitos. 2015. Hyvinvointi- ja terveysterot. Hyvinvointi. Luettavissa osoitteessa: <https://www.thl.fi/fi/web/hyvinvointi-jaterveysterot/eriarvoisuus/hyvinvointi> (luettu 1.1.2016)

Unesco, 2011. Kulttuurista moninaisuutta koskeva yleismaailmallinen julistus. Luettavissa englanniksi osoitteessa: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=13179&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html. (luettu 6.1.2016 ja 30.4.2016)

Unicef. 2016. Lapsiystävällinen kunta –mallia toteuttavat kunnat. Luettavissa osoitteessa: <https://www.unicef.fi/unicef/tyomme-suomessa/lapsiystavallinen-kunta/kunnat/> (luettu 23.3.2016)

Valkokari, K. 2010. Verkostojen rooli tulevaisuuden työelämässä - Liiketoiminta-verkostojen käytäntöä ja teoriaa. Ennakointiseminaari 8.6.2010.VTT.

Valtiovarainministeriö, 2016. Valtion talousarvioesitykset 2016, 29/10. Luettavissa osoitteessa: <http://budjetti.vm.fi/indox/sisalto.jsp?year=2016&lang=fi&maindoc=/2016/tae/valtiovarainministerionKanta/valtiovarainministerionKanta.xml&opennode=0:1:245:679:705>: (luettu 15.4.2016)

Willman, A. 2000. Opettajan jaksaminen puntarissa: opettajuuden rajoja etsimässä. Teoksessa Harra, K. (toim.), Opettajan professiosta. Helsinki: OKKAsäätiö. Luettavissa osoitteessa: <https://www12.uta.fi/kirjasto/nelli/verkkoaineistot/kasv/willman.pdf> (luettu 12.4.2016)

Vuorikoski, M., Räisänen, M. 2010. Opettajan identiteetti ja identiteettipolitiikat hallintakulttuurien murroksissa. Kasvatus ja aika. Luettavissa osoitteessa: http://www.kasvatus-ja-aika.fi/site/?page_id=350 (luettu 2.4.2016)

MuVinkki Venäläinen ilta -ohjelma

MUKSUSTA MESTARIKSI /FRÅN BARN TILL MÄSTAREVENÄLÄINEN ILTA / RYSK AFTONOHJELMA/ PROGRAM

SÄV. B. FOMIN SAN. K. PODREVSKI OI NIITÄ AIKOJA YHTEISLAULU

ENGLANNIKSI ISKELMÄN SANOITI JA SOVITTI GENE RASKIN, JA SEN LEVYTTI VUONNA 1968 NUORI ALOITTELEVA LAULAJATAR MARY HOPKIN NIMELLÄ "THOSE WERE THE DAYS". SUOMENKIELISET SANAT ISKELMÄÄN TEKI REINO BÄCKMAN. LÄHINNÄ NEUVOSTOLIITON AIKAISISTA TEKIJÄNOIKEUSSYISTÄ LAULU ILMOITETAAN ENGLANNINKIELISISSÄ LÄHTEISSÄ YLEENSÄ TUNTEMATTOMAN TEKIJÄN TEKEMÄKSI VENÄLÄISEKSI KANSANLAULUKSI. KAPPALEESTA TULI SUURI MENESTYS JA SE NOUSI SUOMEN LEVYMYNTILISTAN YKKÖSPAIKALLE PÄIVI RAUNUN ESITTÄMÄNÄ LOPPUVUODESTA 1968.

TRAD. SUOM. SAN. T. TEIVAINEN
TRAD. SUOM. SAN. L. TENKKU

VYSNI-VOLONTSEK
KATINKA

SOITINVALMENNUS²

TRAD.
TRAD. SOV. M. STEINBERG

KASAKAN MORSIAN
TUOKSUVAT TUOMIEN VALKOISET KUKKASET
EMMA KALAJA VOC¹,
LAURA KALAJA VOC¹

LAULU ON ALKUJAAN VENÄLÄINEN MUSTALAISROMANSSI, JOKA TUNNETAAN MYÖS NIMELLÄ "VALKOAKAASIT" ALKUPERÄISEN AIHEENSA MUKAISESTI. SUOMALAISET SANAT ON TEHNYT MATTI VUORI. KAPPALEEN OVAT LEVYTTÄNEET MM. OLAVI VIRTA, ANNIKKI TÄHTI, METRO-TYTÖT, SEKÄ TAMARA LUND VAIN VENÄJÄN KIELELLÄ VUONNA 1963.

SÄV. JA SAN. G. PONOMARENKO HUOPIKKAAT

"HUOPIKKAAT" ON GRIGORI PONOMARENKON SÄVELTÄMÄ JA SANOITAMA KAPPALE. SUOMESSA LAULUN TEKI TUNNETUKSI TALJANKA-YHTYE. LAULUN ON SUOMENTANUT ANJA TYRVÄINEN, JOKA MIEHENSÄ TIMO TYRVÄISEN KANSSA PERUSTI KYSEISEN YHTYEEN.

V. SHAINSKIJ

MINÄ SOITAN HARMONIKKAA

YHTYELAULU:
SARA MÄENPÄÄ JA GRETA ESKELINEN

"MINÄ SOITAN HARMONIKKAA" TUNNETAAN SUOMESSA ETENKIN M. A. NUMMISEN ESITTÄMÄNÄ. HÄN ON MYÖS TEHNYT SANOITUKSEN "JALANKULKIJAT JUOSKOON, ASTUKOOT LÄTÄKÖIHIN". ALKUPERÄISEN VENÄLÄISEN SANOITUKSEN "JA IGRAJII NA GARMOSHKE" ON TEHNYT A. TIMOFJEVSKI. LAULUN ON SÄVELTÄNYT VLADIMIR SHAINSKIJ, JA LAULU ON TV-SARJASTA KROKOTILI GENA, JOKA PERUSTUU EDUARD USPENSKIN KIRJAAN. MINÄ SOITAN HARMONIKKAA ON GENAN SYNTYMÄPÄIVÄLAULU.

M. JARRE

SOMEWHERE MY LOVE

TOHTORI ZIVAGO (ENG. DOCTOR ZHIVAGO) ON DAVID LEANIN OHJAAMA ROMANTTINEN SOTADRAAMAELOKUYA VUODELTA 1965. ELOKUVAN PÄÄOSISSA OVAT OMAN SHARIF (TOHTORI ZIVAGO), JULIE CHRISTIE JA GERALDINE CHAPLIN. SE PERUSTUU VENÄLÄISEN KIRJAILIJAN BORIS PASTERNAKIN ROMAANIIN TOHTORI ZIVAGO. ELOKUYA VOITTI VIISI OSCAR-PALKINTOA.

A. BORODIN

STRANGER IN PARADISE KAISLA SOLJANTO VOC¹

STRANGER IN PARADISE (VIERAS PARATIISISSA) ON MUSIKAALISTA KISMET JA POHJAUTUU ALUNPERIIN BORODININ OPPERAN RUHTINAS IGOR (KNJAZ IGOR) 2. NÄYTÖKSEN ROLOVTSILAISTANSIEHIN.

S. RAHMANINOV

PRELUDI

MAUNU SUNI PF³

TRAD. SUOM.SAN. I. VUORISALO

PIETARIN TIELLÄ

ANNA-KAISA BRENNER VOC¹
EMMA KALAJA VOC¹,
LAURA KALAJA VOC¹

SÄV. A. PETROV
SAN. N. ZABOLOTSKIJ

POMAC ANNA-KAISA BRENNER¹
ROMANSSI ELOKUVASTA SLUZHEBNIJ ROMAN

N. RIMSKI-KORSAKOV

RUUSUUN IHASTUNUT SATAKIELI OP. 2 NO. 2
ANNUKKA AHOLA VOC JA
NATALIJA SOITTONEN PF

OPETTAJAT/LÄRARE: ANNUKKA AHOLA¹, TITTA KALAJA², NATALIJA SOITTONEN³

SÄESTÄJÄT/ACKOMPANJÄTÖR: ANNUKKA AHOLA, TITTA KALAJA, EMMA KALAJA,
NATALIJA SOITTONEN

SOITINVALMENNUS/INSTRUMENTÖVNING: AINO KILPI, HANNA KOTAKALLIO, TENHO KOVANEN,
TAISIA TARASOVA, MIKKO VÄKEVÄINEN, MALJU EDBERG, GRETA HARJU, ELSA NENONEN,
MALOU NORDLING, SISU SALONEN JA OLGA TEPPO

LUKIJAT/LÄSÄRÄ: NINA SEROW

1. Гамлет 2. Зимняя ночь 3. "Февраль! Достать чернил и плакать!" 4. Заморозки

KIITOS KIRKKONUMMEN PÄÄKIRJASTON HENKILÖKUNTA
VI TACKAR PERSONALEN PÅ HUVUDEBIBLIOTEKET

OI NIITÄ AIKOJA

(SÄV. B. FOMIN SUOM.SAN. R. BÄCKMAN)

SE MAJATALO MIELEEN USEIN PALAA
 JOSSA ISTUIN ILLAT HÄMÄRÄT
 EI TARVINNUKSI SIELLÄ JUODA SALAA
 SIELLÄ KAIKKI KESKENÄÄN OL' YSTÄVÄT

OI NIITÄ AIKOJA, OI NIITÄ AIKOJA
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN
 TUO AIKA RAKKAUDEN
 TUO AIKA NUORUUDEN
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN

PEILISTÄ NYT NÄEN KUVAN OMAN
 YSTÄVÄT ON KAIKKI POISTUNEET
 MUISTON HEISTÄ NÄEN KOVIN SOMAN
 LOHDUTTAA VAIN MUA VOI KYNYNELEET

OI NIITÄ AIKOJA, OI NIITÄ AIKOJA
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN
 TUO AIKA RAKKAUDEN
 TUO AIKA NUORUUDEN
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN

LA LA LA LA LA LA LA ...

VUODET ON NYT VIERINEET VAIN OHI
 PILVILINNA POIS ON KULKENUT
 TALON EESSÄ VAIN ON TYHJÄ TORI
 MENNEISYYS SEN ON NYT SULKENUT

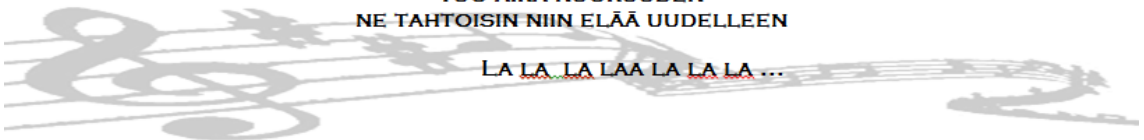
OI NIITÄ AIKOJA, OI NIITÄ AIKOJA
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN
 TUO AIKA RAKKAUDEN
 TUO AIKA NUORUUDEN
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN

LA LA LA LA LA LA LA ...

JOSKUS KUULEN NAURUT NIIN KUIN SILLOIN
 VIERELLÄ NUO AJAT IHANAT
 NYT MAJATALON EESSÄ SEISON YKSIN
 MENNEET ON NYT POIS NE UNELMAT

OI NIITÄ AIKOJA, OI NIITÄ AIKOJA
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN
 TUO AIKA RAKKAUDEN
 TUO AIKA NUORUUDEN
 NE TAHTOISIN NIIN ELÄÄ UDELLEEN

LA LA LA LA LA LA LA ...

MuVinkki Musikaali-ilta –ohjelma

Musikaali-ilta

Musikalafton

Villa Haga pe/fr. 4.3.2016 klo/kl 18.30

Sound of Music

R. Rodgers suom.san.T. Veijola

Do-Re-Mi

The Sound of Music

Edelweiss

Musiikkivalmennusryhmä¹

Kaisla Soljanto voc²

Mea Tikkanen voc²

The Sound of Music (tunnettu myös nimellä *Sound of Music – laulava Trappin perhe*), on vuonna 1965 ensi-iltansa saanut musiikkieleokuva, jonka on ohjannut Robert Wise. Elokuva perustuu Richard Rodgers and Oscar Hammerstein II:n samannimiseen Broadway-musikaaliin, joka puolestaan perustuu tositietoiseen itävaltalaisesta von Trappin perheestä. Elokuvan pääosia näyttelivät Julie Andrews ja Christopher Plummer.

Show Boat

Jerome Kern

Can't Help Lovin' Dat Man

Elviira Teppo voc²

Teatterilais on yhdysvaltalainen Broadway-musikaali, joka sai ensiesityksensä 27. joulukuuta 1927. Musikaalin käänsäkirjoituksen ja sanoituksen teki Oscar Hammerstein II ja musiikin sävelsi Jerome Kern.

Kaunotar ja Hirviö

A. Menken

Tyttö sekä hän (Neiti Kannun laulu)

Anna-Kaisa Brenner voc²

Kaunotar ja hirviö (*Beauty and the Beast*) on vuonna 1991 ensi-iltansa saanut samannimiseen ranskalaiseen saatun perustuva The Walt Disney Companyn animaatioelokuva, jonka musiikin on säveltänyt Alan Menken. Elokuva palkittiin muun muassa Oscarilla parhaasta sävellyksestä ja parhaasta laulusta. Teeppanukui muuttunut rouva Pannu on linnan keittiön emäntä ja hän suhtautuu Belleen äidillisellä lämmöllä.

Oopperan kummitus

A. Lloyd Webber *Wishing You Were Somehow Here Again*

Emma Kalaja voc²

Laura Kalaja voc³

Oopperan kummitus (*The Phantom of the Opera*) on Andrew Lloyd Webberin menestysmusikaali, joka perustuu ranskalaisen Gaston Lerouxin 1910 ilmestyneeseen goottilaiseen kauhuromaanin *Le Fantôme de l'Opéra*. Lloyd Webber sävelsi musiikin silloista vaimoiaan laulaja Sarah Brightmania varten, joka oli ensimmäinen Christine Daaén roolissa. *The Phantom of the Opera* sai ensi-iltansa Her Majesty's -teatterissa Lontoossa 9. lokakuuta 1986 missä sitä esitetään edelleen. Musikaali saatiin New Yorkin Broadwaylle, jossa sen virallinen ensi-ilta Majestic-teatterissa oli 26. tammikuuta 1988, missä se jatkaa edelleen kaikkien aikojen pisimpään jatkuneena Broadway-musikaalina.

Evita

A. Lloyd Webber

Don't Cry For Me Argentina

Sini Ervelä-Aro voc²

Evita on Andrew Lloyd Webberin säveltämä ja Tim Ricen kirjoittama musikaali, joka kantaa esitettiin Lontoossa 1978 ja New Yorkin Broadwayllä vuotta myöhemmin. *Evita*-musikaali kertoo Argentiinan entisen presidentin Juan Perónin puolisoista Eva Perónista. Sen tunnetuimmaksi lauluksi on muodostunut juuri "Don't Cry for Me Argentina".

Chess

B. Andersson, B. Ulvaeus

I Know Him So Well

Emma Kalaja voc²

Mea Tikkanen voc²

Chess on musikaali, jonka sävelsivät Benny Andersson ja Björn Ulvaeus Tim Ricen sanoituksille. Musikaalin tarina käsittelee kolmiota, jossa osallisina ovat amerikkalainen ja venäläinen shakinpelaaja sekä nainen, joka rakastuu toiseen pelaajista. Tarinan puitteina on kylmän sodan aikainen Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton taistelu kansainvälisistä shakkimestaruuksista, joita maahavittelivat propagandataroituksiin. Vaikka musikaalin henkilöahmoja ei luotu esittämään ketään tiettyä, "amerikkalaisen" hahmo perustui löyhästi shakin suurmestari Bobby Fischeriin ja, myös tarina saattoi saada vaikutteita venäläisten suurmestari Viktor Korchnoin ja Anatoly Karpovin elämästä.

West Side Story

L. Bernstein

Tonight

Somewhere

I Feel Pretty

Emilia Westermarck voc²

Laura Kalaja voc²

*Maria: Kaisla Soljanto voc²

Girls: Mea Tikkanen voc²

Emma Kalaja voc²

Laura Kalaja voc²

West Side Story on Leonard Bernsteinin säveltämä ja Arthur Laurentsin kirjoittama musikaali, joka valmistui vuonna 1957 Broadwaylle. Vuonna 1961 musikaalin pohjalta valmistui samanniminen musikaalilelokuva, jonka ohjasivat Jerome Robbins ja Robert Wise. Vuonna 1984 säveltäjä Bernstein äänitti uudelleen musikaalin toimien ensi kertaa oman musiikkinsa kapellimestarina. Hän sai levytystään Grammy-palkinnon vuonna 1985. Nykyään *West Side Story* esitetään edelleen säännöllisesti teattereissa kautta maailman. Lisäksi Bernsteinin säveltämä musiikki on erittäin suosittua. Musikaalin tunnetuimpia lauluja ovat "America", "Maria", "Tonight", "I Feel Pretty" ja "Somewhere".

Viulunsoittaja katolla

J. Bock

Nousee päivä, laskee päivä

Rikas mies jos oisin

yhteislaulu

yhteislaulu

Viulunsoittaja katolla (engl. *Fiddler on the Roof*) on juutalaisen perheen tarinan kertova musikaali. Tarina perustuu Salom Aleichemin kirjaan *Tevye, maitomies*, alkutarina on jiddišinkielinen. Musikaalin käsikirjoituksen on tehnyt Joseph Stein, musiikin säveltänyt Jerry Bock ja laulujen sanat kirjoittanut Sheldon Harnick. Musikaalin nimi tulee Marc Chagallin maaluksesta, jossa esiintyy viulunsoittaja.

Musiikkivalmennus: Ada Jokikuunu, Aisa Kauppinen, Salla Korpi, Ada Mehtonen,

Ceres Määttä, Enni Tikkalaja Mea Ohman

Opettajat: Titta Kalaja¹, Annukka Ahola² ja Markus Pellis³

Säestykset: Annukka Ahola, Emma Kalaja, ja Titta Kalaja

Nousee päivä J.Bock, suom. san. E .Elstelä

Muistaa sen tytön pienen voinhan, muistaa sen pojan pienen voin.
 Milloin mä vanhenin, he milloin varttui noin?
 Kauniiksi tytön huomaan tulleen, pitkäksi pojan tulleen niin.
 Eilenhän vielä kanssaan leikittiin.

Nousee päivä, laskee päivä, kiittää hetket näin.
 Siemen niin pian maasta kasvaa auringonkukaks` silmissäin.
 Nousee päivä, laskee päivä, kiittää vuodet niin.
 Talvet ja kesät toistaan seuraa, naurusta menet kyyneliin.

Millaiset neuvot vois in antaa, tietänsä miten helpottaa?
 Päivittäin toisiltaan he parhaat neuvot saa.
 Tyyneltä molemmat niin näyttää niin kuin hääparin kuuluukin.
 Alle tuon katoksen myös tahtoisin.

Nousee päivä, laskee päivä, kiittää vuodet nuo.
 Talvet ja kesät toistaan seuraa, riemut ja surutkin kai tuo.

Rikas mies, jos oisin J.Bock, suom.san. E. Elstelä

Rikas mies, jos oisin daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 kaiken päivää laiskottelisin, rikas jos mä oisin mies,
 Tarvitsis ei raataa, daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 jos vain oisin rikas, rikas mies, digga digga, rikas, rikas mies.
 Niin suuren linnan silloin pystyttäisin keskelle kaupunkia näin
 ja parhain pelti kattoa peittämään.
 Ja yhdet hienot portaat veis ylöspäin ja yhdet toisi alaspäin,
 ja yhdet hivin vuoks´ ei minnekään
 Sen eessä kalkkunoita, hanhia ois ja valtava määrä kanoja
 äänekkäästi kotkottamassa vaan.
 Ja niitten kvak kvak kot kot kaa koka hank noin kaikille paljastaisi sen,
 kuinka opporikas olenkaan.

Rikas mies, jos oisin daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 kaiken päivää laiskottelisin, rikas jos mä oisin mies,
 Tarvitsis ei raataa, daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 jos vain oisin rikas, rikas mies, digga digga, rikas, rikas mies.
 Voin vaimon armaan nähdä silkkisissä vaatteissaan,
 kaksoisleuka hällä on.
 Kaikenlaiset herkut hän paistattaa
 Hän niskaa nakellen keikkuu oikein kukon lailla. Oi, mikä näky verraton!
 Ja piiat kuulla kunniansa saa.

Rikas mies, jos oisin daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 kaiken päivää laiskottelisin, rikas jos mä oisin mies,
 Tarvitsis ei raataa, daidl diidl daidl digga digga diidl daidl dum,
 Luoja kaiken suunnitellut on, mutta oisko aivan mahdoton
 tarkistaa se uudelleen kenties ja musta tehdä rikas mies?

MuVinkKi Lasten lauantai -mainos

2. Kirkkonummen Sanomat N:o 23 24.3.2016

Puuhaa ja pajoja lapsille pääkirjastossa lasten lauantaina

KIRKKONUMMI

Kirkkonummen pääkirjastossa vietetään Lasten lauantaita 9.4. Ohjelmassa on muun muassa musiikkia, pajoja ja askartelua. Svengaavaa, koko perheelle sopivaa lastenmusiikkia soittava Robin Rekku & Jekkuorkesteri esiintyy klo 11 suomeksi ja klo 13 ruotsiksi.

Klo 10-14 välillä luletaan ja soitetaan kirjoja. Silloin voi poiketa kuuntelemaan, kuinka musiikkiopiston varhaisiän musiikinopettaja Titta Kalaja yhdistää kirjat ja musiikin. Samaan aikaan Kannonkolan asukaspuiston ohjaajien kanssa voi askarrella itselleen soittimen kierrätysmateriaaleista tai tutustua kunnan nuorisopalveluiden toimintaan.

Luckanin järjestämässä keppihevospajassa klo 11-14 voi tehdä itselleen keppihevosen. Klo 11-13 Porkkalan martat huolehtivat ruokailusta. Myynnissä on jauheliha- ja kasvissekeittoa sekä kahvia ja pullaa.

Tammikuussa avattuun pääkirjaston Mestassa voi myös tutustua. Mestassa on 3D-tulostin, vinyylileikkuri, lämpöprassi, laminointi-

laite ja silppuri. Klo 10-15 välillä paikalla on opastaja, jonka avustuksella voi tulostaa 3D-tulostimella itselleen pienen muiston valittavina olevista vaihtoehdoista. Vastikään hankittujen legorobottien esittelyä on myös luvassa päivän aikana.

Tervetuloa viettämään hauska päivä kirjastoon!

ROBIN Rekku & Jekkuorkesteri esiintyy pääkirjastossa 9.4.